

LUÂND PARTEA CU ISUS

În Louisville există un restaurant unde poți să mănânci. Se numește Restaurantul Dogpatch. Când cineva mănâncă acolo, este taxat normal, iar zeciuiele din venit sunt trimise bisericii. Acest restaurant se află pe strada Jefferson Vest 319. Cred că acesta este motivul pentru care Billy a depus banii aici. Gestul lor este foarte frumos.

Eu nu știu cum procedați voi aici, fraților, cum decurg adunările în mod normal, așa că dacă mă abat de la ordinea obișnuită, vă rog să îmi atrageți atenția.

Nu intenționez să vă spun ce am discutat cu fratele Neville, cu care am luat prânzul și căruia i-am povestit ceva ce-mi apăsa inima. Gândul meu a fost să chemăm câțiva bărbați, care sunt tovarășii noștri de slujbă în vestirea Evangheliei, ca să discutăm împreună ceea ce nu este posibil în public. Noi suntem bărbați și înțelegem lucrurile ca bărbații, ca bărbații creștini. Așa văd eu lucrurile. În general, lucrurile se întâmplă astfel: Tu spui ceva adunării, unui grup și unul sucește ceea ce aude puțin încoace, altul o va suci încolo, și apoi merge afară așa. În seara aceasta, am venit în locul acesta ca să vă spun ceea ce este pe inima mea în legătură cu biserica, locul și poziția ei. Dacă voi încheia la timp, mi-ar plăcea să vă vorbesc puțin despre Cuvânt, dacă este în ordine. Cred că vom încheia până la nouă și jumătate pentru că mâine este sâmbătă, o zi pentru cumpărături, în care fiecare trebuie să se îngrijească de alimente și de alte lucruri.

Acum mă voi adresa fratelui Neville public, și la fel fiecăruia dintre voi, ca și cum aș vorbi cu voi în particular. Voi sunteți un grup, și eu cred cu adevărat și învăț, că Dumnezeu i-a făcut pe oameni conducători ai bisericii Lui, care este poporul Lui. Înțelegeți? Și aceasta este o... Seara trecută am predicat jos, la fratele Junie Jackson, despre faptul că Dumnezeu Și-a fortificat poporul cu Cuvântul Său. Dar o femeie a rupt Linia aceea și a făcut loc rațiunii, iar când a făcut-o, Dumnezeu a rânduit pentru totdeauna ca omul să țină Biserica Lui fortificată prin Cuvânt.

Acum, vreau să-l încurajez puțin pe Fratele Neville, să vorbesc cu el în particular. Aseară am observat că am fost atins de discernământ de două sau de trei ori în timp ce am fost la amvon, și m-am întors înapoi deoarece încerc să mă țin cât pot departe de acesta până când aflu ce a însemnat visul acela de acum câteva săptămâni, pentru mine. Aceasta s-a lipit de mine pentru multă vreme; eu l-am spus aici în biserică, ceva despre Mesaj, despre discernământ și așa mai departe; aceasta nu a ieșit corect. După părerea mea, timpul acela a trecut, dar aș putea să fiu greșit cu privire la aceasta. Eu am observat că fratele Neville era cumva istovit și abătut.

Am vrut să știi, frate Neville, că tu anticipezi aceasta numai în această părtășie, dar ai observat ce a încercat să facă Satan în ultimele câteva zile la lucrătorii care sunt asociați în această părtășie? Oprește-te doar câteva minute și întreabă-te. În seara aceasta stă aici fratele Crase, care aproapea fost omorât sus pe drum. Vedeți? Mie aproape că mi-a luat capul cu o pușcă ce a explodat. Înțelegeți? Satan încearcă să ne ia. Tu te-ai tamponat și puteai să te omori pe tine și acea femeie. Vezi, doar pe lucrători. Privește numai la grupul lucrătorilor. Înțelegeți? Acesta este Satan care încearcă să scape de noi.

Noi nu ne-am adunat aici să vorbim despre afaceri, ci să vorbim despre Hristos, despre măsurile care trebuie luate și despre ce trebuie să facem în timpul acesta. Eu vreau să te încurajez, frate Neville. Fii curajos! Orice ar veni, ce s-ar întâmpla, nu lăsa nimic să te intimideze! Stai acolo ca o stâncă de veacuri, iar Dumnezeu va face ca totul să iasă bine; El ți-a dovedit aceasta. Desigur, ceea ce s-a întâmplat te-a buimăcit, deoarece era cât pe ce ca femeia aceea să fie ucisă, ceea ce te-ar fi afectat pentru toată viața. Dar Dumnezeu este încă pe Tron și se îngrijește ca lucrurile să se sfârșească cu bine. El putea să ne ia și pe noi, pentru că Satana se luptă cu Biserica.

Când am pus piatra de temelie, în dimineața aceea, eu nu am simțit că voi fi vreodată un păstor. Voi știți că prima chemare pe care am primit-o, a fost să merg ca evanghelist pe câmpul Evangheliei. Aceasta a fost cu mulți ani în urmă, și a început într-un cort, doar dincolo de stradă. Pe atunci a luat foc biserica lui Roy Davis și a ars, iar grupul acela de oameni erau ca o turmă risipită fără păstor și nu

aveau nici un loc unde să meargă. În vremea aceea, șeful poliției era domnul Hibstenberg și el m-a chemat jos și mi-a zis: „Noi suntem aici să te ajutăm. Eu sunt catolic, dar poate că oamenii aceștia nu au nici măcar hainele necesare.” Aceasta s-a întâmplat în timpul crizei. El a mai spus: „Ei merg pe la alte biserici și poate nu se simt în largul lor acolo. Eu îi cunosc pe mulți dintre ei și știu că sunt oameni buni, de aceea, dacă vrei să construiești o biserică, să știi că noi suntem în spatele tău, Billy, și voi face tot ce pot ca să te ajut.” Eu i-am mulțumit pentru aceasta.

În vremea aceea, ne adunam într-un cort. Mai întâi ne-am rugat și L-am întrebat pe Domnul. Apoi, oamenii au venit la mine și mi-au spus că ar vrea să zidesc o biserică pentru ca ei să poată avea un loc unde să meargă. Așa se face că ne-am hotărât pentru locul acesta. De ce? Într-o seară, cam pe vremea aceasta, eu am venit în locul acesta. În vremea aceea, aici era un depozit pentru gunoaie și molozuri și peste tot erau bălți cu apă. Atunci mi-a vorbit Domnul, mi-a vorbit hotărât și a zis: „Zidește-o chiar aici!” Atunci nu aveam adunat nici măcar un dolar. Desigur, voi ați râde de aceasta acum, dar, frate, aceia erau ceva bani atunci!

Când vreun vecin fierbea o oală de fasole și îi aducea vecinului care nu a avut nimic de trei zile din patru, sau îi chema să vină acolo și să mănânce, acelea erau timpuri grele. Mulți dintre oamenii tineri nu au văzut aceasta, dar era greu de dus. În vremea aceea, dacă trimiteai prin adunare farfuria de colectă, cu greu se puteau aduna treizeci de cenți, într-un loc aglomerat. Dacă obțineai treizeci de cenți, aveai o ofertă bună. Înțelegeți? Era într-adevăr greu.

Noi nu am avut cu ce să începem construcția, dar oamenii doreau să zidim o biserică, astfel încât să putem avea un loc unde să mergem, deoarece în zilele acelea Mesajul era încă la început. Păi, voi credeți că acum se gândește rău despre Acesta, dar cum era să-L fi cunoscut atunci, când nu exista nimeni. Și apoi acest botez în apă în Numele lui Isus Hristos, binecuvântările și lucrurile în care credem și pentru care stăm.

Astfel, I-am promis lui Dumnezeu, în inima mea, că vom sta aici și vom zidi tabernacolul. În dimineața când am pus piatra de temelie a tabernacolului, El a

venit la mine într-o vedenie. Era cam opt dimineața. Eu stăteam și priveam cum răsare soarele, cam în acest timp al anului, și El mi-a vorbit, după ce m-a întâlnit acolo jos pe râu... Îngerul Domnului a apărut în Lumina aceea și eu L-am văzut de departe. Arăta ca o stea, a venit direct la mine și mi-a spus acele cuvinte remarcabile. Atunci am hotărât să obțin un loc în care să se închine oamenii.

Eu mă gândeam: „Acesta nu este pentru mine. Nu este nimic pentru mine. Totuși, orice lucru care aparține de Dumnezeu este parte din mine. Orice lucru care este pentru copiii lui Dumnezeu, este pentru mine, fie că este de datoria mea să fac aceasta sau să fac aceea. Este datoria mea să am grijă de moștenirea lui Dumnezeu indiferent unde este ea.” Înțelegeți?

Este ca și cum ai fi un băiețuș și ai zice: „Treaba mea este să tai lemnele, nu să le car înăuntru. Să le care John înăuntru. Mie nu-mi pasă dacă le plouă sau cade zăpada pe ele. Să meargă el afară și să le ia.” Nu este așa! Este datoria ta, ca și copil al acelei case, să ai grijă ca lemnele acelea să nu se ude pentru mama ta. Înțelegeți? Cară-le înăuntru! Dacă ei zic: „Păi, trebuia să meargă Frank să aducă apă! Aceasta nu este treaba mea.” Dar dacă Frank nu a adus apă, este treaba ta să te îngrijești de ea. Aceasta-i tot. Acesta este felul în care merge treaba și în Familia lui Dumnezeu.

Unii din ei au spus nu demult: „Încetează să mai predici în felul cum o faci! Doamne sfinte, în felul acesta vei îndepărta fiecare prieten pe care-l ai. Lasă-i în pace! Știu că este greșit, dar vai, nu-i treaba noastră.” Păi, atunci a cui treabă este? Dacă acel lucru este greșit, trebuie s-o facă cineva, deci, haideți s-o facem! Acesta este felul în care simt eu despre biserică.

În legătură cu planul de construcție al clădirii, au existat tot felul de păreri și de argumente pro și contra. Unii a vrut-o, iar alții nu au vrut-o.

Când lucrezi printre lucrători, printre oameni de afaceri, printre loje, oriunde mergeți, unde aveți un grup de oameni, sunt idei diferite. De aceea, trebuie să

aveți o persoană în care puteți avea încredere, iar după ce o alegeți, toți lucrați cu aceea. Întocmai ca în armată. Unul este un general; acolo este cartierul general. Căpitanul spune ceva; el este conducătorul unei subunități, dar generalul poate să schimbe ordinele lui. Și desigur, Generalul Comandant Șef în Biserică este Isus Hristos, iar lucrătorii Lui sunt căpitani din subunitățile care Îl reprezintă aici pe pământ.

Ei au încercat multe lucruri aici în micuțul Tabernacol, iar la sfârșit... Eu nu m-am amestecat, ci am stat deoparte ca să văd ce se va întâmpla. După vreo cincisprezece ani, Dumnezeu m-a chemat afară în câmp, și am părăsit biserica. Cu toate acestea legătura mea cu tabernacolul nu a încetat. Eu mi-am păstrat întotdeauna numele atașat de ea, astfel ca să pot avea un vot dacă vreodată ajunge înăuntru vreun lucru greșit. Atunci aș avea un drept să vin și să opresc aceasta, deoarece am transpirat mulți ani (șaptesprezece) în spatele acestui amvon ca să țin lucrul drept. Fiind o inter-denominațiune, tot ceea ce a zburat înăuntru, a zburat înăuntru pe aici, dar cu ajutorul lui Dumnezeu noi am stat aici cu Evanghelia neamestecată, și Ea încă stă la fel în seara aceasta. Au existat timpuri când s-au făcut încercări ca această biserică să fie vândută de lângă mine și toate celelalte. Dacă nu ar fi fost atașat numele meu pe ea, păi, desigur, în seara aceasta ar fi într-o stare îngrozitoare. Dar desigur, Cel care a ținut-o nu sunt eu, ci Dumnezeu.

Acum, când o văd venind în locul în care este, noi trăim într-un ceas mareț, și este interesul meu să spun ceva despre această biserică. Înțelegeți? Ea este o parte din mine. Nu contează dacă sunt aici sau nu, ea este încă o parte din mine, și este de datoria mea să am de grijă ca ea să funcționeze curat, limpede și cât se poate de bine pentru Împărăția lui Dumnezeu. Eu sunt foarte recunoscător pentru că în aceste zile...

Eu văd că ea are sateliți micuți (biserici surori), pentru care sunt recunoscător: fratele Crase și grupul lui din Sellersburg, fratele din spate care tocmai a luat locul fratelui Snelling la Utica, fratele Ruddel aici sus și fratele Junior Jackson și băieții aceia scumpi care sunt oameni buni, oameni minunați ai lui Dumnezeu și predică acest Mesaj. S-ar putea ca unul să fie puțin în dezacord cu privire la una sau la

alta, dar aceasta este ceva omenesc chiar și printre lucrători. Faptul că predicatorii au un mic dezacord în opinii nu este nimic. Acolo nu va fi nici o umbră de diferență. Poate unul spune: „Eu cred că Mileniul va veni și Isus va fi călare pe un cal alb”, iar altul va spune: „Eu cred că El va veni pe un nor alb.” Păi, cât timp ei cred că El vine, nu contează cum o va face! Important este că ei cred că El vine și se pregătesc pentru aceasta.

Am încercat să aflu, și am studiat (eu am spus aceasta înaintea adunării), Biserica timpurie, și am urmărit felul în care au pregătit acei oameni sfinți Casa Domnului și rânduiala închinării Domnului în Casă, iar aceasta m-a izbit foarte, foarte tare. Eu am predicat cândva demult aici, despre subiectul din Ioel 2: „Eu voi restitui, zice Domnul, toți anii pe care i-au mâncat omida păroasă, omida, viermele și așa mai departe.” Am început să studiez această temă, despre ce au făcut acești oameni și felul în care au avut grijă de Biserica peste care i-a lăsat Dumnezeu supraveghetori.

Vom începe cu Biserica timpurie (pentru cinci minute) ca să vedem ce au făcut ei, după care vă pot arăta vedenia pe care o am pentru viitor. La început, Biserica a fost inaugurată la Cincizecime și acolo a căzut Duhul Sfânt peste ei. Isus a ales doisprezece, dar unul din ei a căzut, iar ei l-au ales pe Matia să-i ia locul. Duhul Sfânt a așteptat până când toate acestea au fost în ordine înainte ca El să vină. Ei trebuiau să aleagă pe unul să ia locul lui Iuda, care a căzut prin păcat, ca să îplinească Scriptura.

Eu cred că toate aceste lucruri au un timp de zăbovire, de așteptare; toate așteaptă să fie împlinită Scriptura, așteaptă până când fiecare lucru devine corect, în ordine. De multe ori noi devenim nerăbdători. De multe ori ne așteptăm la lucruri mari și atunci, asemenea unor copii mici, sărim mult înainte, dar aceasta împiedică lucrarea, și trebuie să așteptăm până când lucrarea ne ajunge din urmă. Înțelegeți? Noi trebuie să mergem înainte smeriți și să avem în inimă un singur gând: Dacă Dumnezeu vrea să ne folosească în cutare sau cutare lucru, să așteptăm până când face El deschiderea, deoarece El trebuie să meargă înaintea noastră.

Vă amintiți de David cum a mers la luptă în noaptea aceea? El a fost obosit și s-a întins sub pomii aceia de dud până când L-a auzit pe Domnul în freamătul frunzelor mergând înaintea lui; atunci s-a ridicat plin de curaj, deoarece a știut că Dumnezeu mergea înaintea lui. Oh, să facem și noi așa, fraților, știind că trebuie să vină lupta! Noi avem de luptat, dar trebuie să așteptăm până când vedem mâna Lui Dumnezeu mergând înaintea noastră să facă o cale.

Acum, eu observ cum bisericile, evangheliismul a început să se răspândească pretutindeni. Să-l luăm de exemplu, pe Pavel, care a devenit un mare misionar pentru neamuri. Noi putem vedea că el s-a dus pretutindeni unde L-a călăuzit Domnul, și a întemeiat câte o biserică. Aceasta era o credință nouă, dar bisericile din Asia Mică și din Europa au crezut acel Mesaj. După ce vestea Mesajul și mulți se întorceau la Cuvânt, nu era nimeni care să-i păstorească. Dacă i-ar fi lăsat în situația aceea, ei s-ar fi întors după puțin timp din nou la zeii lor păgâni, la iudaism și la câte altele, deoarece noii convertiți nu aveau pe nimeni să-i învețe. Ei nu aveau nici un loc în care să meargă, așa că Pavel a stabilit biserici în diferite părți ale țării. La fiecare din aceste biserici, el a lăsat pe cineva care era în ordine, un om care era vrednic de încredere, un om care a fost cunoscut ca un pastor. Apoi, din această biserică au ieșit altele mici. În fiecare s-au ridicat bărbați tineri și bătrâni care le-au condus pe cele ieșite din prima. Omul care a fost peste prima biserică, a fost numit episcop, iar cei care au mers afară de la el, copiii lui, erau numiți păstori sau pastori. Acest grup de biserici mici veneau toate înapoi la acest episcop.

Așa a fost și în timpul lui Irineu. El a continuat la fel ca Pavel; apoi Martin a dus înainte același lucru. Policarp a continuat la fel și tot timpul, prin epocă, s-a procedat la fel. Apostolul Bisericii era Pavel, iar când a plecat Pavel, biserica a fost preluată de Ioan. Când a plecat Ioan, a preluat-o Policarp, Irineu, Martin și așa mai departe. Lucrarea a continuat să meargă așa până când Biserica Romano-catolică a rupt totul în bucăți, i-a ars și i-a risipit; omida păroasă a mâncat aceasta, omida a mâncat aceea și așa mai departe, a mâncat aceasta, și a mâncat aceea, până când a adus-o jos la un ciot.

Dumnezeu a făgăduit însă că va restitui totul. Eu cred din toată inima că noi trăim

În ultimele zile. Poate că eu nu înțeleg bine Biblia, dar nu văd nici o piedică ce L-ar putea opri pe Isus să vină în seara aceasta. Cred că lucrurile care mai trebuie să se împlinească, ar putea fi împlinite înainte de lumina zilei. Eu aș putea fi greșit asupra timpului acelei împliniri, însă acesta este aproape. Eu cred aceasta și rețineți că Pavel a crezut aceasta; Ioan a crezut aceasta; Policarp a crezut aceasta; Irineu a crezut aceasta; Martin a crezut aceasta; și toți au crezut aceasta.

Cum era dacă Dumnezeu i-ar fi spus lui Ioan descoperitorul: „Urmează să fie două mii de ani înainte de venirea Mea.”? Ioan ar fi venit înapoi și i-ar fi spus Bisericii: „Păi, cred că am putea să mâncăm, să bem și să ne veselim, deoarece au să fie multe generații. (Înțelegeți?) Isus nu vine decât peste două mii de ani.” Înțelegeți? Vedeți, biserica ar fi fost slăbită; nu ar fi fost pe marcaj; nu ar fi stat în așteptare. Până la urmă, acestea sunt anticipațiile voastre. Adevărul este că în viață depinde foarte mult ce țintă urmărești și ce aștepți să primești. Dacă adormi în așteptarea împlinirii dorințelor tale, când te trezești ești în aceeași așteptare. Chiar dacă dormi, tu vei fi la timpul și în locul dorit. Vedeți, depinde ce aștepți!

Când se trezește sfântul Martin în înviere, sfântul Martin și toți ceilalți, dorința lor va fi la fel de proaspătă ca și cum ar fi fost astăzi pe câmpul de luptă al Evangheliei, deoarece ei au murit în această așteptare a venirii Lui. Va răsună un strigăt și întreaga Biserică va veni sus. Așa va fi.

Vedeți, noi trebuie să-L așteptăm chiar acum. Noi nu știm. Ar putea fi peste o sută de ani de acum; ar putea fi cinci sute de ani, o mie de ani, zece mii de ani. Eu nu știu. Nimeni nu știe. Dar să zicem, de exemplu, că noi trăim în fiecare zi ca și cum El ar veni în ziua aceea. Înțelegeți? Dacă trăim de parcă El vine în această zi, când ne trezim (dacă dormim și ne trezim în înviere), va fi tot așa de proaspăt de parcă am adormit și ne-am trezit. Trâmbița va suna și cei morți în Hristos vor învia întâi; apoi, noi care suntem vii și rămânem, vom fi apucați sus împreună cu ei, să Îl întâlnim pe Domnul în văzduh. Înțelegeți? Deci va fi tot atât de proaspăt.

Până la timpul acela, până când vine El, noi vrem să trăim în fiecare zi de parcă El ar putea veni în minutul următor. Adevărul este că sfârșitul vieții tale ar putea veni

la minutul acela. Tu nu știi când te duci, s-ar putea ca aceasta să fie una din ultimele noastre răsufări. Noi o avem acum în noi, deci tu vrei să trăiești de parcă aceasta este.

Să mergem mai departe, pentru că trebuie să lăsăm urme pe nisipurile timpului, astfel ca să poată fi văzute de alții. Dacă Pavel nu ar fi mers pe cale cum a mers, Ioan nu ar fi știut cum să Îl urmeze. Dacă Ioan nu ar fi mers înainte, Policarp nu ar fi știut cum să Îl urmeze. Dacă Policarp nu ar fi mers înainte, Irineu nu ar fi știut cum să Îl urmeze. Dacă Irineu nu ar fi mers înainte, Martin nu ar fi știut cum să Îl urmeze. Vedeți ce vreau să spun? Fiecare trebuie să lase urme de pași pe nisipurile timpului.

Păi, mă gândeam că dacă acolo era o denominațiune sau orice alt grup de credincioși care avea ceva mai bun decât avem noi aici, fraților, l-aș fi scos la suprafață imediat. Am așteptat, am tânjit, am fost sub așteptări și am crezut că într-o zi va veni cineva mare, poate marele profet de care tot spun că va veni, adică Ilie. Eu întotdeauna am crezut și m-am gândit că poate voi trăi să văd ziua când m-aș putea schimba, când voi vedea persoana aceea că se ridică în scenă. Atunci mi-aș putea lua bisericuța și să spun: „Fraților, acesta este omul pe care l-am așteptat noi. Acest om este acela.” Eu am așteptat aceasta, iar dacă de fapt acela a trecut, încerc să spun de aici de sus: „Fraților, acesta este Acela.” Înțelegeți? Eu vreau să văd biserica păstrată în felul acesta.

Acum vreau să vă spun că aici s-a format o biserică stabilită... Când am fost la Bombay, India, am avut una din cele mai mari adunări. Spun aceasta din cauza efectului pe care l-a avut asupra oamenilor. Când am fost în Africa de Sud, mi s-a spus că au venit la Hristos treizeci de mii de oameni deodată. La Bombay, au fost prezenți cam cinci sute de mii de oameni, din care cam două sute de mii s-au întors la Hristos. Dar vă întreb: ce am putut să fac pentru ei? Absolut nimic. Să zicem că erau o sută de mii, dar acolo nu exista nici o biserică, de aceea nu exista nici o posibilitate de a face ceva pentru ei. Nu era nimeni care să rămână cu ei ca să-i ducă înainte. Din cauza Mesajului pe care-l cred, nu există nici măcar o singură denominațiune pentecostală dispusă să colaboreze cu mine pentru a-i ajuta pe acești oameni. Și toate sufletele acelea probabil au deviat înapoi la Shiiți, Jainiști, la

budiști, și din câte altele au venit. Nu era nici un loc unde să-i pun. Aceasta este o rușine, o dizgrație, deoarece nu am avut nici o cooperare din cauza poziției pe care o am. Înțelegeți?

Când am vizitat Africa de Sud, m-am dus ca invitat al firmei „Afrikaans Faith Missions”, deși nu cred și nu învăț aceleași lucruri ca și ei. Ei botează în numele trinității, de trei ori cu fața în înaintea, în timp ce una din grupările lor botează de trei ori pe spate: o dată pentru un Dumnezeu, Tatăl; o dată pentru un alt Dumnezeu, Fiul; și o dată pentru un alt Dumnezeu, Duhul Sfânt; ei botează de trei ori diferit pentru trei dumnezei diferiți și tot astfel de lucruri ca acelea. La adunarea din Durban, neavând aceasta corect, oamenii au văzut că există deosebiri între bisericile pentecostale și așa mai departe, și nu știau ce să facă. Ei nu aveau nici un loc unde să meargă.

Fraților, dacă noi avem o trezire aici... Lăsați-mă s-o spun așa. Tocmai am terminat o mare trezire și voi, fraților, tocmai v-ați convertit, dar nicăieri în țară nu există o biserică de felul aceasta. Apoi, eu evangelistul, plec și voi nu mă mai vedeți niciodată. Ce ați face după plecarea mea? Cum v-ați simți? Desigur, nu ați ști ce să faceți. La gunoiul din trecut nu vă mai puteți întoarce, nu mai puteți permite ca soțiile voastre să poarte pantaloni scurți și nici să meargă seara la dans. Acele lucruri nu v-ar mai putea satisface pentru că ați venit la Lumină; v-ați ridicat deasupra acelor lucruri. Voi ați ajuns într-un punct în care în loc să spuneți: „Acesta este crezul nostru,” ziceți: „Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu.” Ați venit să trăiți prin Acesta, prin ce zice El...

Voi mergeți acolo jos și-i ascultați, îi auziți că se duc jos și joacă cărți, au un dans, aceasta, aceea, și cealaltă, și un picuț de mesaj care nu are nimic în el (despre vreun primar sau cineva care urma să fie reales, sau vreun fel de afacere politică), și pe care îl termină în zece sau cincisprezece minute.

După ce ați stat aici zi de zi și ați avut mari jubilee gastronomice ale Cuvântului și alte lucruri, voi nu ați ști ce să faceți! Ați fi atât de împovărați cu aceasta, încât unii dintre voi membri laici ați simți că vă vine să începeți o biserică, să începeți să

predicați voi înșivă, pentru că inima voastră ar arde pentru Cuvântul lui Dumnezeu și v-ați simți rău pentru oamenii care au simțit în același fel ca voi. Nu-i acesta adevărul?

Tu știi că Isus vine și ai vrea să faci ceva pentru oamenii aceia care sunt împreună cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu, ca să vină împreună; tu ai vrea părtășie cu ei. Acesta-i adevărul.

Eu cred din toată inima mea că Domnul m-a ajutat și m-a folosit să conduc o mare trezire, una din cele mai mari care au atins vreodată lumea din zilele timpurii. Noi știm aceasta. Acesta-i adevărul. Tot ce a fost distrus în vremurile trecute, va fi restituit. El m-a întâlnit jos la râu și mi-a spus că Mesajul pe care l-am avut va premerge a doua venire a lui Hristos. Presupun că în seara aceasta nu este prezent nimeni care a fost în ziua aceea acolo. Aceasta s-a întâmplat cam cu treizeci și doi de ani în urmă. Când a apărut Lumina, eu am stat și am privit direct la Ea și mi-a vorbit Glasul acela.

Ani mai târziu, aparatele de fotografiat fac aceleași fotografii, arată același lucru, exact aceeași Lumină de care v-am spus că a venit jos la râu. Fraților, eu aș putea fi greșit într-o mulțime de lucruri, dar nu vreau să fiu un fățarnic, ci vreau să fiu cinstit și drept cu voi.

Și mai este ceva: dacă aș fi plecat în altă parte, această biserică nu ar fi fost construită niciodată. Este greu de spus ce am fi avut (înțelegeți?) dacă aș fi mers înainte, dar Dumnezeuul cerului mi-a pus pe inimă să zidesc această biserică aici. După aceea, El m-a chemat pe câmpul Evangheliei. Noi am avut păstor după păstor și așa mai departe, dar acum avem un frate scump care crede Mesajul. Noi avem afară și alți frați care cred Mesajul...

(Devin prea gălăgios, Frate Beeler?) (Fratele Branham vorbește cu Fratele Beeler).

Voi ziceți: „Frate Branham, dacă oamenii nu vor asculta semnele și minunile Dumnezeuului celui mare, cum vom reuși noi?” Ce s-ar fi întâmplat dacă și sfântul Pavel ar fi gândit în felul acesta? Vedeți? Dar el nu a gândit așa! Episcopii din vremea lui au stat loiali Mesajului, iar apostolul Pavel trecea din când în când pe la ei. Voi ați citit în Biblie cum vizita el bisericile, cum vorbea cu păstorii, cu episcopii și așa mai departe, și cum avea legătură cu ei. El a avut un timp măreț de părtășie, ca o trezire sau un timp măreț de jubileu; iar Duhul Sfânt cădea peste lor și veneau mesajele.

Priviți. Când Pavel a mers jos, la Filip, chiar și fiicele lui au prorocit și au zis: „Există lanțuri și închisoare care îl așteaptă pe fratele nostru când ajunge acolo sus.” El nici nu a ajuns bine afară în curte și a venit profetul Agab, a privit dincolo de stradă, și cu toate că nu l-a mai văzut niciodată înainte pe Pavel, supraveghetorul general al acestui grup de biserici din toată Asia, și-a tras brâul cu care era legat, și-a legat mâinile și a zis: „Așa vorbește Domnul: lanțuri și închisoare îl așteaptă pe acela care a purtat aceasta acolo sus.” Vedeți, el a profețit.

Atunci Pavel a zis: „Știu aceasta; știu aceasta, dar nu-mi rupe inima. Lasă-mă să-mi sfârșesc cursul.” El era obosit, era sfârșit și mergea înainte lăsând slujba de episcop lui Timotei.

Noi trebuie să ne gândim la oamenii tineri. Avem copii, cei mai mulți dintre bărbații căsătoriți, au copii. Ce se va întâmpla cu ei când vor fi mari? Vedeți?

Eu obișnuiam să fac tărași cu privire la cei care aruncau năvoadele pe râu și trăgeau afară acei bibani mari... eu i-am văzut îngrămădiți în stive înalte până la tavan, bibani mari și buni, iar putoarea se simțea peste tot în jurul râului. Eu am mers acolo ca supraveghetor de vânatoare, ca să-i fac să înceteze, dar am primit o scrisoare: „Lasă-i în pace! Ce vrei să faci? Zona acesta aparține de Kentucky!” Acum, supraveghetorul din Kentucky nu poate veni aici, deoarece este în afară teritoriului lui, iar supraveghetorul din Indiana nu are nimic de spus, pentru că apa aparține de Kentucky. Ia te uită; acolo nu se poate face nimic.

Eu am zis: „Am un băiat la care i-ar place să pescuiască. Păi, ei i-ar pune fotografia în ziar dacă ar prinde un clean!” dacă vor lăsa lucrurile să meargă în felul acesta, cu acele plase, capcane și toate celelalte, în douăzeci de ani de acum, nu vor mai avea pește în râu. Înțelegeți? Care-i problema? Voi trebuie să vă gândiți la aceia care vin după noi.

Deci, noi trebuie să ne gândim la cei care vin după noi, la acești oameni tineri și așa mai departe, și să pregătim un loc pentru copiii noștri. Noi nu le vrem pe fiicele noastre afară în lume, în acele lucruri, ci vrem să fie crescute ca mamele lor. Dar trebuie să pregătim terenul pentru aceasta, deoarece nu știm dacă nu există un mâine. Dacă nu va mai fi un mâine, am făcut lucrarea Stăpânului și am fost găsiți la postul nostru de datorie când El vine. Înțelegeți?

Astfel, i-am sugerat fratelui Neville ca să continuăm la fel ca până acum. Să o lăsăm așa cum este. Eu sunt recunoscător pentru acești lucrători tineri. De fapt, oamenii de pe aceste văi nu vor avea nici o scuză în ziua judecății, deoarece pretutindeni în jur avem deja multe adunări mici, pe care le-aș putea numi avanposturi, posturi de ascultare care vă așteaptă.

Aseară am fost în biserica unui frate și i-am întrebat dacă acolo totul este fortificat în spatele Cuvântului. S-a ridicat fiecare mână, ceea ce m-a făcut să mă simt bine. Înțelegeți?

În ce privește slujba mea pentru această biserică, după cea mai bună gândire a mea, sunt patru lucruri care pot fi făcute. S-ar putea să greșesc, dar aceasta este singura perspectivă la care m-aș putea gândi. Voi știți că El mi-a vorbit acolo lângă râu și că noi suntem biserică dintre neamuri. Noi știm că El se adresează Bisericii dintre neamuri în capitolele unu, doi și trei din Apocalipsa. În capitolul patru, Biserica merge sus și nu se mai întoarce decât în capitolul nouăsprezece, după perioada necazului când Dumnezeu îi cheamă afară pe Iudei. Acesta-i adevărul.

Este la fel ca Enoh, care a mers sus înainte ca un strop de ploaie să atingă

vreodată pământul. Întâi a fost dus el, apoi s-a așezat înăuntru necazul. Înțelegeți? Noe era în corabie înainte de a se așeza înăuntru ceva necaz, iar Lot a fost afară din Sodoma înainte de începerea necazului. Înțelegeți? Și Biserica va fi dusă înainte de orice perioadă de necaz.

Acum, în timpul necazului care va fi, fecioara adormită va fi vânată de balaur, care varsă apă din gura după ea. Apa înseamnă gloate, popoare și armate care o vor căuta și o vor lua, rămășița seminței ei, și o vor omorî. Aceasta va fi în perioada necazului, dar Biserica va merge acasă. Acum, dacă aceasta ar avea loc mâine, nu ne va împiedeca să continuăm astăzi înainte. Să facem ca astăzi să conteze.

Îngerul care mi-a spus cuvintele acelea, a zis: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premeargă prima venire a lui Hristos (vedeți?), Mesajul tău...” Eu urma să iau acest Mesaj și el va premerge a doua venire a lui Hristos. Păi, dacă acesta a fost El, atunci noi suntem foarte, foarte aproape, fraților, deoarece ora și Lumina Mesajului este aproape terminată.

Ați observat? Când frații aceia au fost umpluți la Cincizecime cu Duhul Sfânt, a trecut puțin timp până când Mesajul a început să se micșoreze și ei au început să așeze biserici, să țină fortăreața pentru Hristos, așteptându-L să vină. Păi, același lucru are loc astăzi! Dacă Scriptura este adevărată, „Eu voi restitui zice Domnul, tot ce au mâncat omida păroasă și viermele.” Dacă acesta este Mesajul (Dumnezeu să mă ierte, nu știu), dacă acesta este, atunci timpul este într-adevăr aproape, la îndemână, deoarece Mesajul s-a sfârșit.

În noaptea cealaltă am visat că am mers să am discernământ la o întâlnire la care s-au adunat mulți dintre prietenii mei. Acolo era un om care a venit și m-a luat... (De obicei mă ia Billy, deoarece el nu vorbește cu mine). Dar omul acesta a vorbit ca din carte și înainte să ajung acolo, toată ungera s-a dus de peste mine, așa că am zis: „Păi, mă duc acolo, predic la oamenii aceia și le spun: „Nu vă ocupați cu denomițiile, ci ieșiți afară, uite așa”, și așa mai departe. Când am ajuns la platformă, aceasta m-a părăsit. Nu știu ce a însemnat aceasta, dar mergeam înainte.

Acesta ar putea fi sfârșitul drumului meu; ar putea fi venirea Domnului; ar putea fi schimbarea zilei; ar putea fi venirea aceluia unul puternic, dacă ar fi să fie un altul pe lângă ceea ce a venit deja; ar putea fi aceasta. Așa cum stau în seara aceasta, înaintea lui Dumnezeu și a voastră, fraților, vă spun că nu știu ce înseamnă. Dacă aș ști încotro mergea drumul, v-aș spune, dar nu știu. Chiar acum, eu mă duc la adunări fără niciun strop de călăuzire. Mă duc pentru că nu vreau să stau acolo sus. Mie îmi place să merg afară în păduri la fel de mult ca la oricare, iar dacă sunt greșit în aceasta, Dumnezeu să mă ierte.

Există trei lucruri care mi se pot întâmpla. Acesta este capătul drumului meu și trebuie să-l las pe celălalt să vină înainte; eu am deschis drumul pentru ca el să preia, pentru că rețineți, cel care vine să predice va sta pe Cuvânt, „Va întoarce credința copiilor înapoi la părinții lor.” Ar putea fi capătul drumului meu; ar putea fi că El îmi schimbă slujba înapoi în evanghelist pentru străinătate, sau ar putea fi că El nu mă va mai chema ca evanghelist, ci mă duce undeva în pustie să mă ungă și să mă trimită înainte ca „cel promis” care trebuie să vină. Aceasta cred.

Ar putea fi oricare din lucrurile acestea. Eu nu pot să merg pe calea pe care am mers, și pentru că oamenii m-au crezut, trebuie să spun aceasta în fața lor. De multe ori oamenii consideră că sunt un profet, dar eu nu mă consider aceasta. Nu, domnule. Nu spun aceasta ca să par smerit, ci o spun ca să fiu cinstit. Eu nu mă consider un profet al Domnului, nu am onoarea aceasta.

Eu cred că Domnul m-a folosit în lucruri speciale mici ca să ajut, să așez o temelie pentru un profet care va veni. Dar un profet nu funcționează în felul în care funcționez eu, voi știți asta. Profetul nu este evanghelist, și evanghelistul nu este profet. Păstorul nu este evanghelist, și evanghelistul nu este păstor, dar Dumnezeu a așezat în Biserică, întâi apostoli, apoi profeti, învățători, păstori și așa mai departe. Dumnezeu i-a așezat în Biserică și Dumnezeu le-a dat o slujbă.

În dimineața când am pus piatra de temelie, deoarece (dacă sunteți duhovnicești, veți înțelege) din cauza strigătului poporului... El mi-a spus: „Să faci lucrarea unui evanghelist!” Nu mi-a spus că sunt un evanghelist, ci mi-a spus: „Fă lucrarea unui

evangelist, pentru că va veni vremea când oamenii nu vor mai suporta învățătura sănătoasă, ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor. Își vor întoarce urechea de la Adevăr la născociri.” (2Timotei 4.2-4). Înțelegeți? El mi-a citat Scriptura aceasta și mi-a spus unde o pot găsi. El mi-a spus aceasta de trei ori. Apoi, am luat Biblia, am deschis-o acolo unde a spus El și așa era.

Voi știți despre cele două grupări pentecostale: Unitarienii și Adunarieni. Eu nu i-am contrazis niciodată, ci am plantat proprii pomi tocmai unde erau, deoarece cred că sunt greșiți și unii și alții. Eu am stat la cruce, la recoltat. Dumnezeu respectă pe oricine este sincer. Petru a spus aceasta; el a înțeles că Dumnezeu nu se uită la fața omului.

Lucrarea din casa lui Corneliu arăta că toate popoarele sunt chemate, prin faptul că Dumnezeu a dat și neamurilor Duhul Sfânt la început. Înțelegeți? Dumnezeu nu se uită la fața persoanelor. Noi vedem o persoană sinceră care poate fi sincer greșită, dar dacă este sinceră, Dumnezeu o va călăuzi cumva la Lumină. El va veni la Lumină, pentru că Dumnezeu este obligat să facă aceasta.

Venirea Domnului este un lucru mareț pentru noi. Țineți minte că există un grup hotărât mai dinainte să fie aici când Se întoarce Domnul, și s-ar putea să nu fie peste o duzină. Înțelegeți? Noi nu știm, ar putea fi o sută de milioane sau zece mii. Dar cei hotărâți mai dinainte vor auzi Mesajul și-L cred, dacă acesta este Mesajul trimis de Dumnezeu, și credem că este...

Noi am ajuns chiar aici sus la sfârșitul timpului. Dacă Dumnezeu m-a chemat (nu spun aceasta ca să fie repetată), dacă El m-a chemat să fiu profetul Lui, cu siguranță eu nu dețin slujba unuia, pentru că profeții nu evanghelizează. Profetul se ascunde în sălbăticie, singur cu Dumnezeu, până când primește direct de la Dumnezeu ceea ce vrea El să facă; apoi pășește afară, își aduce Mesajul, și se întoarce din nou în sălbăticie. El nu este un evangelist care ține adunări și obține colaborări și toate lucrurile acestea cum fac evangheliștii. El nu învață ca evangheliștii, ci Îl are pe „Așa vorbește Domnul”, și aceasta este tot. El Îl dă, Îl

spune afară, și lasă așchiile să cadă unde vor ele, apoi se îndepărtează din nou. Nimeni nu știe unde este el, fiindcă stă undeva în izolare.

Dacă El m-a chemat să fiu un profet, nu pot să fiu evanghelist, iar dacă m-a chemat să fiu evanghelist, nu pot să fiu profet. Înțelegeți ce vreau să spun? Eu nu știu ce să fac. Am făcut cu smerenie ce mi-a spus El când a zis să iau mâna oamenilor și să mă rog pentru ei, apoi, m-a lăsat să știu secretul inimii lor și toate aceste lucruri diferite. Fraților, acest lucru este infailibil! Voi știți că acesta este Adevărul, fiecare dintre voi o știe. Înțelegeți? El mi-a spus că aceasta va izbucni în toată lumea și a făcut-o întocmai. Fiecare națiune de sub ceruri a auzit despre ea din ziare și prin înregistrări. Eu nu știu cum s-a realizat aceasta, dar primesc scrisori din toată lumea, din Thailanda, de la Hotentoti, pentru că misionarii s-au dus acolo cu benzi și au dat interpretarea Cuvântului. Astfel, auzim vești despre tot din jurul lumii (Înțelegeți?). Biserica Mireasă este hotărâtă universal, adică este formată din oameni de pretutindeni. Vor fi doi în pat, doi în câmp. Înțelegeți? Ia unul și lasă unul.

Dacă am făcut lucrarea unui evanghelist și Domnului Îi place că am făcut lucrarea bine, fiind încredințat că L-am mulțumit și L-am cerut iertare pentru toate greșelile mele, poate că El mă va chema de pe câmpul evanghelizării ca să fiu profetul Său. Dacă este așa, voi părăsi evanghelistismul. Dar dacă El mă cheamă să fiu profet, nu pot fi evanghelist, iar dacă sunt chemat să fiu evanghelist, nu pot fi profet. Eu amestec cele două slujbe, aceasta fiind cauza pentru care am protestat întotdeauna. Stând pe platformă... acest lucru nu a fost bine niciodată, nu a avut succes. Dumnezeu a făcut aceasta, dar nu m-am gândit niciodată că aceasta era voia Lui directă, ci era voia Lui îngăduită. Stând pe platformă, o vedenie sau două aproape că te doboară. Înțelegeți? Apoi, dacă îi spui unei persoane cum să se îndrepte și ce să facă, persoana următoare stă acolo și așteaptă același lucru, dar tu nu poți să-i spui dacă Ceva nu-ți spune aceasta. Astfel, ceilalți oameni te privesc de parcă ești un trădător și un căzut, un demon sau ceva, pentru că nu le spui ceea ce vor să știe. Vedeți, nu aceasta este slujba sau felul cum lucrează un profet.

Un profet stă deoparte până când calcă drept în spital, sau oriunde este trimis cu

Așa vorbește Domnul, Îl spune și pleacă din nou afară. El nu este deloc evanghelist, nu ține adunări și nu discută lucruri, ci are Cuvântul Domnului pentru oricine la care este trimis.

Dacă este trimis la Casa Albă, calcă drept în fața Casei Albe și Aceasta este Așa vorbește Domnul. Dacă acela este guvernatorul statului, sau oricine ar fi, Aceasta este Așa vorbește Domnul. El nu se ocupă cu niciun grup de biserici, încercând să-i facă să vină înăuntru și să ia Cuvântul, și nu predică lucrurile ca evangheliștii, pentru că el nu este un evanghelist.

Vedeți fraților, acesta este motivul pentru care eu nu mă numesc profet. Nici măcar nu sunt în slujba unui profet. Înțelegeți? Acum, înțelegeți ce vreau să spun? Aș putea merge încă mult în felul acesta, dar sper să nu iau prea mult din timpul vostru, până când iau puțin din Cuvântul pe care vreau să-L citesc în seara aceasta.

Eu nu am simțit niciodată că trebuie să locuiesc în Indiana, sunt un pribeag. Nu pot merge într-un loc și să mă gândesc: „Voi merge și mă voi stabili aici. Aceasta este.” Eu nu o pot face. Când mă duc undeva mă gândesc: „Mă voi duce aici.” Soția mea mă numește (cum este cântarea aceea pe care cântă ei?). „Vânturi Neastâmpărate.” Presupun că ați auzit-o. Cei mai mulți dintre voi îi auziți cântând...

Păi, așa mă numește ea: „Vânturi Neastâmpărate.” Astfel, când ajung aici, mă gândesc: „Băiete, trebuie să ajung acasă să-mi văd soția și copiii. Dar trebuie să mă duc la biserică să predic încă odată.” Când ajung aici, vin jos și predic odată, îmi sărut soția și îmi îmbrățișez copiii, mă duc afară în curte și tai iarba, și un avion trece pe deasupra. Atunci mă opresc, îmi șterg transpirația de pe față și vreau să merg cu el, pentru că trebuie să plec altundeva. Păi, mă gândesc că trebuie să mă merg acolo jos, și merg acolo, predic pentru o vreme și privesc în jur... Acolo trece un alt avion pe deasupra și eu trebuie să merg cu el. Vedeți, pentru mine nu există niciun loc în care să mă stabilesc. Nu o pot face, sunt neastâmpărat și mă mișc din loc în loc... Nu pot face nimic. În mine este Ceva, și știu că trebuie s-o fac.

Când mă gândesc la biserică, la starea ei prezentă, mă simt îngrozitor să plec de aici. Mă gândesc la voi, la toți oamenii care stați aici și cu care cred că am să petrec o veșnicie în Țara gloriei. Noi avem oameni minunați, material minunat, robuști, oameni sănătoși. De curând, printre oamenii din biserică a izbucnit o trezire, iar Duhul a venit printre ei și a început să dea daruri. Eu am urmărit-o ca să nu se devieze spre fanatism.

De fiecare dată când ei porneau să se miște pe calea aceea, Duhul verifica și aducea lucrurile la locul lor. M-am gândit: „Laudă Domnului!” Înțelegeți? Voi doar păstrați-vă poziția și este minunat. Înțelegeți?

Acestea sunt gândurile mele. Eu nu știu unde mă duc, dar nu pot să stau liniștit și nu voi sta aici. Nu o pot face, trebuie să mă mișc. Probabil nu voi sta nici acolo decât câteva zile, apoi plec în altă parte. Trebuie să merg undeva, dar nu știu unde mă duc. Nici Avraam nu a știut unde merge, dar a traversat râul și a pornit înainte. Aceasta-i tot.

Eu cred că noi avem nevoie de o biserică, dar voi ziceți: „Păi, de ce să investim toți banii aceia în ea dacă vine Domnul?” Dar la ce ne-ar folosi să păstrăm banii dacă vine Domnul? Înțelegeți? Și dacă oamenii au hotărât banii aceia pentru biserică, este de datoria noastră (s-a hotărât aseară cu un vot de 100%) să zidim o biserică; deci, zidiți-o! Eu zic s-o zidiți! Da, domnule!

Nu am spus niciodată înainte acest lucru, dar o fac acum înaintea voastră, bărbaților. Nu le-am vrut pe femei aici, pentru că una se înclină încoace și alta, încolo. Chiar dacă Domnul vine săptămâna viitoare, să începem lucrarea săptămâna aceasta. Haideți să-l arătăm că stăm la postul nostru de datorie. Da, domnilor.

Cum este dacă El vine numai peste zece sau douăzeci de ani? Cum ar fi dacă ar veni numai peste o sută de ani? Nu are importanță când vine El. Noi știm că El va veni după noi înainte de timpul acela, deoarece nu putem trăi încă o sută de ani. El

va veni după noi, dar noi trebuie să lăsăm în urmă despărțirile.

Apoi m-am gândit: atunci de ce să nu lăsăm comitetul bisericii de aici să zidească biserica? Ridicați-o aici sus și faceți-o frumoasă, un loc frumos unde pot să vină oamenii.

Eu aș sugera ca fratele Neville să fie păstorul bisericii, cât timp biserica îl dorește păstor; acela este votul bisericii. Cât timp el deține postul de datorie, stă cu credința, vrea să vină și simte călăuzirea Domnului; dacă adunarea votează la fel, atunci este călăuzirea Domnului ca el să stea. Tuturor celorlalți bărbați care vin din alte localități, cum sunt frații Junior și Crase, vreau să vă spun că totul este în ordine cât timp sunteți asociați aici și vă faceți datoria la locul vostru. Voi nu puteți merge jos și să vă întâlniți cu un metodist; voi nu aveți părtășie cu ei. Dacă mergeți să vorbiți cu baptiștii despre vorbirea în limbi și botezul în Numele lui Isus, v-ar da afară (Fratele Branham pocnește din degete) imediat. Acesta-i adevărul. Acolo ați fi ca un porumbel printre o grămadă de ciori. Nu ați avea părtășie deloc. Veți muri. Vă rog să rețineți că prin ceea ce spun, eu nu-mi bat joc de metodiști și de baptiști, ci doar fac o comparație. Printre metodiști și baptiști sunt și oameni buni și evlavioși, dar eu vorbesc despre părtășie. Acolo în spate stau fratele J.T. Parnell și fratele Beeler. Mulți dintre voi, oameni ai lui Dumnezeu, puteți să faceți ceva. Nu stați degeaba, haideți să facem ceva. Dacă nu obții decât un suflet mântuit, luați-l pe acela unu...

Dacă vreți, când zidiți această biserică, faceți-o cartierul vostru general, iar fratele Neville să fie ca un bătrân senior printre voi. Înțelegeți? Dacă aveți o întrebare pe care nu o puteți discuta cu biserica voastră, aduceți-o la fratele Neville și discutați-o toți împreună, iar dacă nu puteți ajunge la o decizie, eu mă voi întoarce destul de curând, iar atunci ne vom întâlni cu toții și ne vom ocupa de ea.

În grupurile voastre instruiți predicatori, bărbați pe care îi vedeți că au în viața lor o chemare pentru slujbă. Instruiți acești bărbați tineri și aduceți-i la bătrân. Așezați-vă împreună la o întâlnire cu lucrătorii și acolo învățați-i lucrurile mai adânci ale lui Dumnezeu. Nu mergeți înainte spre capătul greșit. Luați pe cineva în care puteți

avea încredere, să fie conducătorul vostru, iar dacă uneori nu vedeți lucrurile în felul în care crede el, este în regulă; noi suntem în credință oricum, așa că mergeți mai departe împreună. Poate că atunci când venim împreună, ne vom ruga, iar discernământul lui Dumnezeu vine jos (vedeți?) și ne lasă să știm ce să facem.

Astfel, bisericile pot merge să audă... iar dacă eu sunt undeva în lume în lucrarea evanghelică, sunt locuri unde îi pot plasa.

Dacă merg în India și stau acolo o săptămână sau două, iar ei ar vedea slujba, ar crede că acesta este Adevărul și ar ieși din păgânism, atunci așa... Când am fost acolo pentru două nopți, s-au întors la Hristos în jur de o sută de mii de oameni, dar nu era niciun loc unde să meargă. În ziua următoare, am luat avionul spre Roma și apoi spre Statele Unite, lăsându-i ca pe niște oi în mijlocul lupilor. Dacă aș fi avut un grup de bărbați, oameni tineri instruiți în Mesaj, puteam să le spun: „Înainte de a pleca, vreau să așezăm în ordine aceste biserici. Voi avea aici un om cu bani la care i-am trimis deja o telegramă. Ei sunt chiar acum pe drum înapoi ca să preia lucrarea. Este însoțit de doi sau trei oameni tineri care vor fi ajutoarele și asistenții lui. ”

Astfel, o biserică cu această credință poate fi așezată acolo ca un avan post, un avanpost în India, un avanpost în Germania, un avanpost în Elveția și prin toate națiunile. Apoi, din acestea vine alta și alta, și Mesajul... Înțelegeți ce vreau să spun?

Mâine seară îl veți vedea pe prietenul meu, Mattsson Boze, care va veni aici. De la el veți afla ce poate face un om neînsemnat într-o țară ca Tanganyika. El este un om bun, dar nu crede ceea ce credem noi. Eu l-am luat drept în față și l-am legat cu câteva texte biblice.

I-am spus: „Mattsson, tu ești prietenul meu, așa că nu o să sari sau să fugi, ci vom sta aici, ne vom ține mâna unul la altul ca frați creștini și vom discuta.” Înțelegeți? Apoi i-am explicat Mesajul, iar el a zis:

„Frate Branham, tu ai desigur dreptate.”

Dar eu i-am spus: „Mattsson, tu nu crezi încă cu adevărat. Dacă ai crede, ai primi această credință.”

„Frate Branham, a replicat el, „eu cred că ceea ce spui tu este Adevărul.”

„Atunci de ce nu vrei să-L primești?” Vedeți? Doar îl arzi drept în jos... apoi, imediat ce se îndepărtează, este dus. Vedeți?

Urmăriți însă ce a făcut omul acesta în misiunile sale. El s-a dus la Chicago, l-a luat pe Burton și pe ceilalți și au început lucrarea, încât dintr-o trezire mică, au ajuns la zeci de mii. Nu un om cu daruri, ci un om care a avut destul curaj să meargă acolo și să înceapă. Ce ar fi putut să se facă sub un Acesta? Ar fi adăugat cu milioanele. Sigur. Dar noi am pierdut vremea. Acesta este motivul pentru care vin cu câteva sfaturi practice.

Să nu uitați că într-o asemenea lucrare vor exista și deosebiri de păreri, poate nu veți fi de acord cu fratele Cutare sau Cutare, dar nu uitați că dacă veți ajunge să spuneți: „Deoarece el nu vede lucrurile la fel ca mine, nu voi avea...” Atunci este ceva greșit cu tine! Nu celălalt om este greșit, ci cu tine este ceva greșit! Când frați care încearcă să țină împreună.

Noi, Branhamii, eram nouă și ne băteam ca și câinii; dar când terminam lupta, încă eram Branham. Fiecare știa că celălalt era un Branham: eu știam că el era un Branham, și el știa că eu eram un Branham. Înțelegeți? Dar ne luptam. Și voi faceți aceasta în familia voastră, dar ei sunt încă frații voștri. Așa stau lucrurile și aici. Noi am putea fi diferiți (ceea ce este în ordine), dar încă suntem una. Noi suntem una în Hristos, credem acest Mesaj și stăm cu El.

Eu cred că așa trebuie să facem, să continuăm să mergem înainte până când vine Isus. Aceasta am vrut să vă spun. Voi trebuie să fiți plini de râvnă cu Acesta, pentru că dacă nu sunteți plini de râvnă, este ceva greșit.

Dacă spuneți: „Luna trecută am fost plin de râvnă, dar acum nu știu ce să mai fac!”, înseamnă că undeva este ceva greșit. Voi trebuie să fiți plini de entuziasm tot timpul și să luptați mai departe, pentru că cel care încearcă să vă oprească este diavolul! Mie mi-a plăcut întotdeauna ultimul nostru Președinte, domnul Eisenhower. Eu am avut o mare admirație pentru Generalul Eisenhower. El a spus: „Când luptam, de multe ori am luat un proiectil, l-am aruncat în tun și am tras, dar el nu a explodat. Totuși, nu am renunțat, ci am pus altul înăuntru, dar nici el nu a explodat. Dar nu am renunțat, ci am continuat să tragem până când unul a explodat.”

Acesta este felul în care câștigi războiul. Continuă să încerci! Aruncă proiectilul înăuntru și trage pentru că tu ai un scop: să lovești ținta. Dacă el nu explodează, aruncă-l afară, pune altul înăuntru și încearcă din nou. Încearcă iar și iar până când unul explodează. Înăuntru, printre ele, există unul care este viu și va exploda. Acesta este felul în care trebuie să facem și noi. Continuați să trageți până când se va întâmpla ceva!

Ce fac eu? Trag înainte. Mă duc afară fără nici o călăuzire sau responsabilitate și milioane de oameni mă privesc și zic: „Ce vei face? Care este pasul următor?” Unii cred că sunt mort; ei cred aceasta. Zilele trecute când a explodat pușca aceea, au spus că am vrut să mă sinucid. Înțelegeți? Eu trebuie să lupt împotriva tuturor acestor zvonuri din jur și apoi am povara oamenilor. Cum ar fi dacă Dumnezeu ar pune în tine să cunoști inimile oamenilor cu care vorbești? Gândiți-vă la aceasta! Știu că aveți poveri, dar nu înțelegeți. Și pe lângă aceasta, să ai responsabilitatea...

Voi ziceți: „Pentru tine trebuie să fie foarte ușor, frate Branham, pentru că Dumnezeu îți spune tot ce trebuie să faci.”

Nu, El nu face aceasta. Și eu transpir la fel ca voi, până când mă decid asupra unui lucru. Desigur. Eu trebuie să mă lupt cu mult mai mult, deoarece mi se cere mai mult. Tu trebuie să răspunzi pentru o biserică, pentru familia ta sau poate numai pentru tine însuși (înțelegeți?), dar eu trebuie să răspund pentru milioane de suflete. Eu trebuie să știu precis ce fac. Dacă satan te lovește pentru un suflet sau pentru câteva suflete pe care le vei prinde, cum este aici afară unde sunt în joc milioane de suflete? Câte atacuri va trebui să parați atunci?

Deci, nu-i de mirare că uneori devin agitat. Sigur.

Eu lovesc chiar acum înainte. Arunc proiectilul înăuntru, iar dacă nu explodează, voi încerca din nou și din nou, pentru că unul din ele va exploda cumva. Apoi vreau să țintesc ținta, astfel ca atunci când va exploda, să lovească ținta. Voi înțelegeți ce vreau să spun. Pe undeva este ceva. Eu merg pentru aceste adunări, dar nu caut să învăț aceste lucruri mari pe care le învăț aici.

Vă mai amintiți visul pe care l-am avut și la care am avut interpretarea. „Du-te înapoi și depozitează hrana!” Unde era depozitul? În acest Tabernacol. Unde există în țara aceasta ceva care să se compare cu Mesajul pe care îl avem noi? Desigur, aici includ și celelalte biserici mici care conlucrează și sunt una cu noi. Unde vă duce să găsiți Aceasta? Arătați oriunde ceva care se poate compara cu Acesta. Voi mergeți drept în crezurile denominaționale; veți merge afară, departe de Numele Domnului Isus; veți merge afară, departe de aceste alte lucruri. Înțelegeți? Aici este locul unde a fost depozitată Hrana.

Păi, eu v-am predicat aici un Mesaj de șase ore. Ca să aduc unul din aceste Mesaje, aș avea nevoie de o săptămână ca să iau doar un pic aici și un pic acolo (vedeți?), pentru că Acesta a fost depozitat aici.

Mesajul vorbit este înregistrat și trimis apoi pe benzi în toată lumea, pentru ca oamenii să-l poată asculta chiar în casele lor... Aceste benzi vor ajunge în mâna tuturor celor care au fost rânduiți mai dinainte de Dumnezeu, iar după ce-L vor

auzi, se vor îngriji să-L răspândească și ei, la rândul lor. El va călăuzi totul în așa fel încât Mesajul va face tot drumul hotărât de Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care m-a trimis El înapoi să fac aceasta. „Depozitează hrana aici!” El mi-a interzis să merg peste ocean.

Fratele Arganbright mi-a zis: „Păi, vino, și te vom duce peste tot în jurul lumii, ca turist.” Așa cum i-am văzut pe fratele Fred și pe fratele Banks încercând să meargă.

Dar eu le-am spus: „Nu pot merge așa.” Vedeți? Aceasta a arătat că acolo era altceva. Eu am presat drept în sus spre semn, dar nu știu încotro să merg. Însă există muniție așezată peste tot în jurul meu.

M-a chemat El înapoi la evangheliism? M-a chemat la misiunile străine? M-a chemat să fiu profetul Lui? Trebuie să păstoresc undeva? Orice am de făcut, voi continua să arunc proiectilul înăuntru și să trag ciocanul peste el, pentru că unul din ele va exploda. Dar nu voi sta și voi privi spunând: „Doamne, pune Tu proiectilul în tun”, ci am să pun eu însumi proiectilul și am să trag, și Îl las pe El să-l facă să explodeze. El este Cel care va purta de grijă, iar eu voi merge doar înainte.

Eu nu aș putea să spun ceva despre Mesajele pe care le-am predicat aici. Nu știu, dar poate nu am nici măcar o seară de discernământ. Mă duc fără să știu ce voi face. Doar mă duc.

Oamenii de aici vor o biserică, așa că zidiți-o cât puteți de repede. Fraților de afară, voi vreți să faceți o lucrare cu bisericuțele voastre, iar Dumnezeu vă va răsplăti pentru aceasta. Mergeți și afară și predicați Cuvântul. Faceți tot ce puteți! Adunați-vă împreună, țineți adunări, vorbiți despre lucrurile adânci ale Scripturii și rugați-vă! Să nu veniți aici doar pentru o adunare de rugăciune. Faceți-vă rugăciunea în ascuns! Faceți aceasta acasă în camera voastră, ascundeți-vă undeva, îngenunchiați, stați înaintea lui Dumnezeu și așteptați. Dacă se pare că se mișcă ceva, dar vedeți că deviază un pic de la Cuvânt, fiți atenți! Nu contează cât de bine

arată, opriți-vă chiar acolo! Un duh rău te-a atins, deoarece Mesajul din ziua aceasta se bazează pe Cuvânt. Înțelegeți?

Vedeți? Dacă ziceți: „Oh, vai, frate Branham, îți spun cutare și cutare. Aseară s-a ridicat Cutare și Cutare și a avut loc cutare lucru.” Urmăriți aceasta! Urmăriți aceasta atenți! Nu renunțați la nimic. Așteptați și vedeți cum acționează, apoi aduceți-o sus la Cuvânt și comparați-o cu Cuvântul. Dacă concordă cu Cuvântul și totul este bine, mulțumiți lui Dumnezeu și continuați să vă mișcați înainte cât timp stă în Cuvânt. Înțelegeți? Aceasta este părerea mea, așa cred că trebuie să procedați.

Fratele Neville, fratele Ruddel, fratele Crase, fratele Beeler și voi toți fraților de aici, Junie, oriunde sunteți voi și ceilalți, Dumnezeu să vă binecuvânteze din belșug. Îl văd pe Terry, Lynn, Charlie Cox, David, o mulțime dintre tinerii de aici, Dumnezeu vă unge. Doamne! Cum ne-ar place să alegem o mână dintre voi să fiți evangheliști și să vă așezăm undeva (vedeți?), știind că ați crescut; voi vă puteți ridica, să citiți Mesajul și să studiați dacă simțiți că aveți o chemare în viața voastră! Eu și fratele Neville îmbătrânim. Noi suntem oameni de vârstă mijlocie, iar dacă timpul se rulează înainte, vom păși jos din scenă, iar voi trebuie să ne luați locul. Înțelegeți? Dar cât timp există un astăzi, să lucrăm cât este ziuă pentru că s-ar putea să nu mai fie mâine. Dacă vine, să fim gata pentru aceasta. Înțelegeți ce vreau să spun? Aceasta este ceea ce aș gândi pentru voi.

Nu ar fi minunat ca fratele Crase din Utica și voi, toți ceilalți frați de aici să veniți împreună? Întâlniți-vă într-un loc; voi, lucrătorii, stați împreună și discutați lucrurile pentru că trebuie să aveți părtășie undeva. Voi trebuie să aveți ceva comun care să vă facă să veniți împreună. Adunați-vă împreună ca un grup de oameni care credeți la fel, iar o dată pe lună, adunați-vă numai lucrătorii singuri și discutați problemele. Întâlniți-vă undeva într-una din bisericile voastre, stați și discutați fiecare din voi păstorii, evangheliștii, sau orice slujbă aveți. Dacă apare vreo problemă pe care nu o puteți rezolva, iar eu voi fi chemat pe câmpul Evangheliei, deși nu știu aceasta, voi veni constant la voi. Atunci luați lucrurile acelea și ne vom întâlni împreună ca să discutăm. Nu vom avea interviuri particulare și lucruri cum am avut, ci vom veni împreună și vom sta acolo până când Îl avem pe „Așa

vorbește Domnul.”

Dacă puteți instrui predicatorii să meargă drept, priviți ce vor face. Ei vor avea grijă de sute de lucruri, dar trebuie să le dați o călăuzire, călăuzirea lui Dumnezeu.

Voi știți ce i-a spus Ietro lui Moise: „*Ce faci tu nu este bine, pentru că nu poți rezolva singur toate problemele!*” Astfel, Dumnezeu a pus acolo afară bătrâni, șaptezeci de bătrâni, apoi a luat din Duhul care era peste Moise și l-a pus peste cei șaptezeci de bătrâni, iar ei au profetizat, fără ca puterea lui Moise să slăbească. Aceasta l-a întărit, el profetea la fel de mult ca înainte ca ei să ia Duhul de pe el. Înțelegeți? El a împărțit doar răspunderea, i-a zis: „Moise, lasă-i să judece lucrurile mai mici, iar când se ajunge la lucrurile majore, vino înăuntru cu ei și ajută-i. ”

Așa a procedat Dumnezeu în Vechiul Testament; la fel a procedat El în epoca bisericii timpurii, și cred că acesta este felul în care Dumnezeu vrea să-o facem și acum (acesta-i adevărul). Deci, să-o facem. Încetați să vorbiți despre aceasta și faceți-o! Aceasta-i tot. Noi o putem face prin harul lui Dumnezeu. Credeți aceasta?

Cred că timpul pentru predică a trecut deja. Billy mi-a scris un bilețel: „Sunt din New Albany și fiica mea Grace este la Spitalul Memorial pentru că și-a rupt brațul. Aș vrea o rugăciune pentru ea. W. C. Troub. Să ne rugăm pentru această tânără doamnă.

Tată ceresc, în timp ce vorbim cu Tine, mă gândesc la Irineu care privea la grupul micuț de oameni din jurul lui, care era probabil mai mic decât grupul adunat aici în seara aceasta. Ei nu aveau scaune pe care să șadă, de aceea poate că se așezau pe pietre reci ca să asculte predica lui. Acești oameni l-au urmat pe Domnul deși știau că puteau fi dați hrană leilor, sau să li se taie capetele. Credința părinților noștri este încă vie, în ciuda închisorii, focului și a sabiei.

Doamne, îți mulțumesc pentru acești bărbați. Te rog să-i binecuvântezi.

Binecuvântează-i pe fiecare dintre ei, în Numele Tău și ține-i în credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna, ca să nu se depărteze niciodată de ea. Trimite din grupul acesta păstori, învățător și evangheliști. O, Dumnezeu, îngăduie aceasta! Ajută-i să mențină fortăreața pretutindeni, oriunde sunt, și să lucreze încontinuu până vine Isus.

Te rog să privești spre cererea care a fost adusă înaintea Ta și să Te înduri de această fetiță care și-a rupt mâna. Fie ca puterea Dumnezeului Celui Atotputernic s-o vindece și s-o facă bine. Îngăduie aceasta, Doamne. Binecuvântează-i pe cei dragi ai ei care au adus cererea. Lasă ca puterea care L-a înviat pe Isus din mormânt, să ridice și fetița aceasta, grăbind vindecarea brațului ei.

Primește toate cererile care au fost menționate în seara aceasta: pe sărmanul băiat care zace acolo... Am auzit că fratele a anunțat că are boala lui Hodgkin și că acum fața lui este arsă de radium și de lucrurile pe care i le-au dat medicii. Dumnezeule, îndură-Te de băiatul acela și lasă-l să trăiască. Ne gândim la omul acela care nu s-a pregătit să Te întâlnească și s-a dus acum. Soția lui are capul zdrobit și un copil înfiat. Tată, ne rugăm și pentru sora Bruce care îmbătrânește. Ea s-a ars pe brațe și pe trup cu apă fierbinte. Cred că acum se află la spital, dar noi Te rugăm pe Tine s-o vindeci și s-o aduci afară. Îngăduie aceasta pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum aș vrea să vorbim puțin din Cuvânt. Mai aveți timp?

Știu că este târziu, dar aveam câteva lucruri scumpe pe care voiam să vi le spun în câteva minute și care cred că vă vor ajuta. Aceasta este acum pe bandă, iar dacă cineva va vrea vreodată să se refere la ea, Jim o va avea. Înțelegeți? V-am spus doar ce ar trebui să faceți și cum să procedați.

Voi știți că în timpul bisericii primare, uneori erau doar câțiva, șase sau opt, dar deși erau puțini, au zguduit țara. Voi știți cum s-a întâmplat cu Acuila și Priscila, când au venit la trezirea aceea mare pe care o avea Apollo. În grupul acela erau

numai șase sau opt bărbați și femei. Toată biserica aceea a însemnat șase sau opt persoane, iar voi aveți în seara aceasta, de cinci, șase sau șapte ori mai mulți

Voi știți că Isus avea numai doisprezece apostoli. Noi ne gândim întotdeauna la ceva mare, dar Dumnezeu nu lucrează niciodată cu numere mari, ci cu grupuri mici. Înțelegeți? Uitați-vă în trecut și veți vedea că întotdeauna când S-a întâlnit cu oamenii, El a făcut-o numai cu grupuri mici, a vorbit cu ei și i-a rânduit pentru slujbă. Aceasta era buna plăcere a lui Dumnezeu; acesta este felul în care Îi place s-o facă, iar noi vrem să-L păstrăm pe Dumnezeu în mijlocul nostru și să facem lucrurile cum vrea El.

Cu voia Domnului, duminică dimineața vreau să vă vorbesc despre „Evangheliul timpului de seară.” După aceea, dacă Domnul îmi va îngădui, voi fi plecat până la toamnă. Probabil voi veni înapoi cândva în septembrie. Sper că până atunci, fiecare lucru se va mișca minunat pentru voi, fraților, că adunările voastre vor crește în număr și harul lui Dumnezeu va fi peste voi toți până când ne vom întâlni din nou. Să vă rugați pentru mine ca să am izbândă. Aceasta înseamnă că sunteți tovarășii, prietenii și ajutoarele mele, iar noi toți împreună suntem ajutoare în Domnul. Unde voi merge, voi sta direct în fața vrăjmașului și vreau să știu că undeva există niște credincioși, soldați adevărați, ale căror rugăciuni pentru bolnavi, nenorociți și suferinzi sunt ascultate și că acești oameni se roagă și pentru mine. Eu am nevoie de aceste rugăciuni când sunt afară, de aceea, rugați-vă pentru mine de câte ori vă adunați împreună. Să nu mă uitați! Rugați-vă pentru mine de câte ori vă adunați.

Acum aș vrea să citim din sfântul **Ioan 9.26-35**. Cu ajutorul Domnului, vom încheia în douăzeci sau treizeci de minute.

„Iarși l-au întrebat: : „Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?”

„Acum v-am spus”, le-a răspuns el, „și nu ați ascultat. Pentru ce mai voiți să auziți încă o dată? Doar n-ați vrea să vă faceți și voi ucenicii Lui?”

Ei l-au ocărât și i-au zis: „Tu ești ucenicul Lui, noi suntem ucenicii lui Moise.”

„Noi știm că Dumnezeu i-a vorbit lui Moise, dar despre acesta nu știm de unde este.”

„Aici este mirarea”, le-a răspuns omul acela, „că voi nu știți de unde este și totuși El mi-a deschis ochii. Știm că Dumnezeu nu ascultă pe păcătoși, ci dacă este cineva temător de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă. De când este lumea, nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere. Dacă omul acela n-ar veni de la Dumnezeu, n-ar putea face nimic.”

„Tu ești născut cu totul în păcat” i-au răspuns ei, „și vrei să ne înveți pe noi?” Și l-au dat afară.

Isus a auzit că l-au dat afară, și când l-a găsit i-a zis: „Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?”

Mi-ar plăcea să vă vorbesc doar câteva minute, fraților, cu nădejdea că Dumnezeu va folosi vorbirea mea în vreun fel, pentru că este vorbită pe baza Cuvântului Său. Știu că în mod normal, în locul acesta predică fratele Neville, fratele Sink sau unul din lucrători, dar dacă astăzi sunt aici, aș vrea să-mi dați voie să vorbesc în felul meu.

Subiectul meu este **„Stând de partea lui Isus”**. Fariseii și fruntașii poporului, au încercat să-L batjocorească și să-L discrediteze tot timpul în fața poporului. Aceasta era doar o cale pe care o avea diavolul de a lucra. Astfel, toți fariseii și învățătorii din ziua Lui au încercat să-L înjosească constant. Au aruncat asupra Lui tot ce s-a putut arunca. Ei l-au urmărit tot timpul ca să găsească o greșeală cât de mică și nu au vorbit niciodată despre lucrurile bune pe care le-a făcut, ci

Întotdeauna găseau ceva prin care puteau să-L înjosească și să zică: „Vedeți? Dacă ar fi un slujitor a lui Dumnezeu, ar face așa și așa!” sau: „Dacă ar fi un om al lui Dumnezeu, nu ar fi făcut așa!” Ei încercau tot timpul să arunce o umbră asupra Lui, ca să-i facă pe oameni să nu creadă în El. Aceasta este lucrarea diavolului, și schema lui veche nu a încetat nici astăzi.

De multe ori se întâmplă ca un lucrător să facă o greșeală. Dacă el vine într-un cartier, un frate scump care încearcă să facă ce-i drept și să-i conducă pe oameni drept, diavolul va arunca asupra aceluia om fiecare lucru pe care poate să-l arate la necredincios sau la așa-zisul creștin din cartierul acela. Voi știți însă că adevărata cale creștină este să ascunzi tot ce vezi greșit la un frate. Nu spune lucrurile lui rele, ci doar lucrurile bune. Spune despre el numai ceea ce este bine, iar dacă știi ceva rău, las-o deoparte. Sărmanul om are oricum destulă împotrivire. Nu încerca să iei un par și să împingi un om mai jos în groapă. Atitudinea creștină este să-l ridici și să-l scoți afară din groapă. Înțelegeți? Să nu încerci niciodată să-l împingi în jos, pentru că el este deja jos. Încearcă să-l ajuți în sus. Dar prea mulți dintre noi, prea mulți oameni de astăzi, încearcă să facă aceasta. Dacă ar putea să ia una sau alta ca să spună ce este foarte rău...

Dacă, de exemplu, vreunul dintre voi face o greșeală, dacă face ceva pe dos, gândiți-vă că fiecare dintre voi o puteți face, chiar și eu. Să nu uitați niciodată că noi suntem frați; noi suntem frați. Dacă avem vreo luptă, dacă vreunul se luptă cu altul, aduceți problema înaintea fraților noștri și rezolvați-o.

În familia Branham se obișnuia că dacă unul din cei mici a făcut ceva, să meargă să-i spună lui Bill, deoarece eu eram cel mai mare. Astfel, eu trebuia să stau acolo și să văd care era corect și care era greșit. Dacă nu erau de acord, mergeau în spate și se băteau. Dar ei erau încă frați. Vedeți? Ei se băteau unul cu altul în curtea din spate și se băteau în curtea din față, dar continuau să fie frați.

Păi, acesta este felul în care trebuie s-o facem și noi. Înțelegeți? Dacă ai ceva împotriva cuiva, a fratelui tău, nu spune la altcineva despre el dacă este greșit, ci du-te și spune-i lui. Iar dacă el are să se certe cu tine, ia pe altcineva cu tine. Adu-o

la suprafață în felul cum a spus Biblia.

În ce-L privește pe Isus, ei căutau să-L aducă într-o lumină proastă ca să-L înjosească în ochii oamenilor. Aceasta este ceea ce vrea diavolul. Ei vor să-ți vatăme influența înaintea oamenilor. Aveți grijă ce faceți. Umblați ca oameni adevărați ai lui Dumnezeu; vorbiți ca oameni ai lui Dumnezeu. Înțelegeți? Acționați ca oameni ai lui Dumnezeu; trăiți ca oameni ai lui Dumnezeu, deoarece diavolul, vrăjmașul vostru, umblă în jur ca un leu care răcnește, încercând să sfâșie tot ce poate.

De ce au făcut aceasta? Pentru că erau geloși pe El. Acesta a fost motivul pentru care au încercat să-L înjosească: erau geloși pe slujba Lui. Dar El avea slujba de la Dumnezeu. Ei știau acest lucru, dar era contrar crezurilor lor, așa că au încercat să-L înjosească. Luau fiecare lucru pe care-l făcea El și căutau cel mai mic defect ca să-L înlăture. Ei voiau să-L facă să înceteze, voiau ca oamenii să-L denunțe. Voiau să spună: „Tipul acesta nu este nimic. Priviți, a făcut cutare lucru și voi știți că nu este corect. Toată viața am fost învățați să-i credem pe bătrâni, iar El a stat acolo și l-a mustrat pe bătrânul acela. El nu a fost de acord cu tradiția părinților, dar noi am fost învățați să credem tradiția părinților noștri. Am fost învățați aceasta ani de-a rândul, prin fiecare rabin, iar acum vine omul acesta și nu este de acord cu ei.” Vedeți? „Păi, un om ca acela nu este potrivit să fie un predicator!”

Vedeți, ei încercau să-L înjosească, dar cei care L-au crezut, L-au iubit și au văzut semnele Lui biblice și minunile, nu s-au lăsat împiedicați de ei. Nu, domnule! Cei care L-au crezut, L-au crezut. Cei care L-au iubit au stat lângă El și nu au vrut să vadă ceea ce le arătau alții.

Oh, dacă am putea fi și noi așa! Dacă nu am avea nici ochi și nici urechi pentru așa ceva! Dacă cineva ar veni aici și ar spune:

„Știi ceva? Ei zic că ești Penticostal.”

„Nu prin denominațiune.”

„Păi, tu ești dintre cei care botează în Numele lui Isus.

„Da, aceasta este adevărat.”

„Păi, lasă-mă să-ți spun ceva. Odată am cunoscut un om care a fost botezat în felul acesta și a făcut cutare și cutare.”

Lucrul acela nu are nimic a face cu aceasta. Acesta este un drac care încearcă să arunce o umbră asupra ta. Întotdeauna, ei încearcă să-ți arate spre ceva corabie veche care a naufragiat pe malul mării, dar nu te îndreaptă spre cel care a făcut voiajul în siguranță. Acesta-i adevărul. Înțelegeți? Acesta-i adevărul.

Întotdeauna, ei încearcă să arunce o momeală de ciori și zic: „Acesta este exemplul; iată ce a făcut acesta. Oh, eu știu un anumit predicator al sfințeniei care a făcut aceasta, aceea, sau cealaltă.” Dar ei nu arată spre alții care nu erau oameni ai sfințeniei, și au făcut la fel ca acela. Vedeți? Ei nu arată lucrurile mari care le-a făcut Dumnezeu.

Cum a spus cineva: „Oh, omul acesta a mers prea departe. El a mers prea departe!” El ar fi putut să facă aceasta. „S-a nenorocit, a mers prea departe, a devenit un fanatic.” Poate că omul acela a făcut așa, dar cum este cu aceste milioane care nu au mers destul de departe? Ei au omis să vadă aceea. Înțelegeți ce vreau să spun?

Deci oamenii, fariseii, saducheii, irodienii, fățarnicii și toți ceilalți au încercat să arunce o umbră asupra lui Isus, dar credincioșii adevărați care au fost rânduiți să audă acel Mesaj, L-au auzit și nu au văzut niciun defect în El.

Astăzi este la fel. Cei care-L cred, Îl iubesc; cei care-L cred, nu văd niciun defect în El, nu văd nici o erezie; nu văd nimic greșit; nu văd nimic greșit cu Cuvântul Lui. Ei nu văd nimic greșit cu poporul Lui, ci Îl văd doar pe Isus și atât. Ei sunt rânduiți pentru Viața veșnică, așa că iau partea cu Isus și stau cu El.

Noi obișnuiam să cântam o cântare. Frate Roy Roberson, cred că aceasta era pe vremea când veneați aici:

Eu aș lua calea cu cei câțiva disprețuiți ai Domnului;

Eu am pornit înăuntru cu Isus și eu trec dincolo.

Mai degrabă umblu singur cu Isus,

Și să am ca pernă o piatră, ca Iacov.

Voi ați auzit micuța cântare. Corect. Mai degrabă aș lua calea celor neînțeleși, calea celor disprețuiți, calea celor despre care se vorbește, și umblu cu Isus. Eu nu văd nici o greșeală în aceasta. Nu văd greșeala altui om, ci continui să merg înainte. Aceasta-i tot.

Aceasta au făcut ei cu Isus. Voi, păstorii, trebuie să vă învățați poporul cu privire la aceasta. Dacă vine cineva și spune: „Ah, știi, biserica ta este așa și așa. Ei nu sunt...” Da, domnule, s-ar putea să fie o duzină din aceia stând acolo, dar cum este cu acel unul care stă acolo și este în ordine? (Înțelegeți?) Voi nu puteți vedea pădurea din cauza copacilor; aceasta-i tot. Acum, lucrurile stau la fel ca atunci.

Ei nu au vrut să admită că El făcea lucrarea lui Dumnezeu, așa că au încercat să semene discordie și să-i facă pe oameni să nu creadă; dar oamenii care L-au

crezut, au stat drept cu El și l-au luat partea.

Omul orb căruia El tocmai i-a dat vederea, nu a fost convins de ei; noi știm povestea. El le-a pus o întrebare foarte usturătoare. Isus trecuse pe acolo. El era un Om urât și disprețuit. Biblia a spus mai dinainte că El va fi respins și că nu va avea nici o frumusețe ca să-L dorim. Noi toți am rătăcit ca oile. El era un Om al întristării, obișnuit cu suferința, un Om disprețuit și respins. Toată Biblia a spus ce va fi El.

Cei care au crezut Cuvântul, știau că tocmai lucrurile pe care le făcea Isus erau Viața Lui; ei știau Cine era El și nu puteau spune nimic vătămător împotriva Lui, pentru că nu puteau să vadă nimic rău în El. Voi știți că dragostea este oarbă oricum sunt lucrurile; dragostea acoperă o mulțime de păcate, voi știți. Dragostea desăvârșită aruncă afară frica, păcatul și toată discordia; dragostea face aceasta.

Deci omul orb stătea acolo, iar Isus și ucenicii Lui au trecut pe acolo. Eu cred că Isus a vrut să le dea prin aceasta o mică lecție. Când l-au văzut pe sărmanul orb, ucenicii și-au zis: „Desigur, el este în starea aceasta din cauza unui păcat!” Întotdeauna când vedem că i se întâmplă ceva unui om, zicem: „Păi, el a păcătuit; a ieșit pe undeva din voia Domnului!” Unii zic: „Fratele Crase a lovit stâlpul pentru că a ieșit pe undeva din voia lui Dumnezeu!” Când mi-a explodat pușca în mână: „Păi, el era în afara voii Domnului!” Când fratele Neville a lovit mașina: „El a fost afară din voia Domnului!” Acest lucru nu este corect. Nu, domnilor, nu este, pentru că Dumnezeu îngăduie acele lucruri.

Isus s-a întors spre ucenicii Săi și i-a învățat o lecție. Ei au spus: „*Învățătorule, cine a păcătuit: omul acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?*” (Ioan 9.2). Drept răspuns Isus le-a zis: „*N-a păcătuit nici omul acesta, nici părinții lui: ci s-a născut așa, ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.*” (v.3). Amin! Înțelegeți? Dumnezeu îngăduie unele lucruri numai ca să fie manifestate lucrările lui Dumnezeu. Apoi, Isus i-a dat omului vederea și a plecat mai departe. După ce s-a răspândit vestea despre această minune, au apărut și fariseii. Acolo era un om care fusese orb și șezuse jos cerșind, iar acum putea vedea. Zvonul s-a răspândit în jur și, oh, vai,

acest lucru a tulburat ceva? Iată-i venind acolo sus și când au ajuns, au văzut că omul orb putea să vadă. Mai întâi au vrut să găsească o cale să-i înfrice pe oameni, deoarece spuseră deja: „Dacă cineva se duce după această nouă învățătură și după acest profet nou numit Isus din Nazaret, i se va înmâna imediat hârtia de excomunicare din biserică. Dacă vă asociați cu El, participați la vreuna din adunările Lui sau ceva, nu mai puteți merge la sinagogă!” Ei au vrut să facă o mare poveste din aceasta, pentru că L-au urât. Nu s-au gândit la omul acela sărman și orb, ci au vrut să facă o mare expunere ca să-i facă pe oameni să stea departe de El.

Au spus că vor să-i întrebe pe tatăl și pe mama lui, așa că s-au dus la ei și i-au întrebat:

„Acesta este fiul vostru?”

„Da, domnule.”

„S-a născut orb?”

„Da, domnule.”

„Și ce s-a întâmplat de vede?”

Biblia spune că tatăl și mama lui s-au temut, pentru că știau că vor fi dați afară din sinagogă dacă admit că aceasta era... Vedeți, acolo El a fost dus jos. Ei au spus: „Știm că acesta este fiul nostru.”

Oh, probabil că acolo stăteau câteva mii de oameni! Dacă fariseii aceia ordinari ar fi putut să-l tragă Numele prin noroi sau dacă ar fi putut să-i sperie pe oameni, L-ar

fi alungat de acolo și nu L-ar mai fi ascultat nimeni. Înțelegeți? Atunci toată influența Lui ar fi fost distrusă.

Un grup dintre ei au venit acolo sus cu îmbrăcămintea lor preoțească și au zis: „*Vorbiți voi pentru el!*”

Ei au răspuns: „*Noi știm că acesta este fiul nostru; știm că s-a născut orb, dar nu știm cum de vede. Întrebați-l pe el, este în vârstă și poate vorbi singur despre ce-l privește.*” Vedeți?

În ordine. Deci, au mers acolo, l-au adus pe om și i-au zis: „*Cine și cum te-a vindecat?*” El a răspuns: „*Un Om cu numele Isus din Nazaret, mi-a dat vederea.*”

„*Dă slavă lui Dumnezeu*”, au zis ei, „*noi știm că Omul acela este un păcătos! De unde este el?*”

„Nu știu. El a venit pe aici și m-a vindecat. Aceasta-i tot ce știu. Nu aș putea să vă spun despre El dacă este un păcătos sau nu; nu știu, pentru că L-am întâlnit astăzi. Dar dacă El a putut să-mi dea vederea, știu un singur lucru: că odată am fost orb, iar acum pot vedea. Eu sunt sigur că în urmă cu o jumătate de oră eram orb, iar acum am o vedere la fel bună ca oricare dintre voi, oamenilor, deci știu că pot să văd.”

Oh, ce înțepătură pentru ei! Tânărul i-a întrebat: „*Pentru ce vreți să vă povestesc încă o dată cum m-a vindecat? Vreți să vă faceți și voi ucenicii Lui?* (v.27). Aceasta era o mărturie bună, solidă; era o bază bună. Era o mărturisire cu adevărat bună.

Aici era un membru laic, un om care fusese orb, care stătea pe stradă după ce L-a întâlnit pe Isus, și-i întreba pe farisei dacă vor să fie și ei, episcopii și fruntașii poporului, ucenicii Lui: „*Vreți să fiți și voi ucenicii Lui?*”

„Nu,” au răspuns ei, „tu ești ucenicul lui; noi suntem ucenicii lui Moise (privind departe în urmă, prin istorie, știți voi). Noi suntem ucenicii lui Moise, iar despre Omul acesta nu știm nimic; nu știm de unde a venit El. Păi, noi nu avem nicio prescripție de la vreuna din școlile noastre în care să fi apărut. El nu a venit înăuntru să ne întrebe despre aceste lucruri. (Vedeți?) Nu știm nimic despre aceasta. Voi, oamenii de acolo, vă dați seama că Omul acesta nu este ordinar? Omul acesta este un ghicitor sau ceva; El este Beelzebul. Voi sunteți vrăjjiți. Păi, el nu are nicio autoritate; noi nu i-am dat încă niciuna. (Înțelegeți?) Noi nici măcar nu știm de unde vine Omul acesta.”

Băiatul acesta bătrân a putut să vadă și a spus. „Acesta este un lucru uimitor.” Fariseii încercau să-i facă pe oameni să se teamă și să se dea bătuți, dar el a luat deja partea cu Isus. Vedeți? Astfel, le-a zis: „Acesta este un lucru uimitor.” (Lăsați-mă să detaliez aceasta în câteva cuvinte pe care putea să le spună el). „Voi ați condus toată partea religioasă de sute de ani și vorbiți despre un Mesia care vine. Spuneți că în timpul acesta întunecos trebuie să vină Mesia, care este Izbăvitorul așteptat. Tot voi ne-ați spus ce urmează să facă atunci când vine, iar acum, voi, conducătorii religioși, marii preoți și preoții din această comunitate, stați aici împreună înaintea acestor oameni și încercați să-l înnegriți Numele, încercați să spuneți ceva rău împotriva Lui, deși Omul acesta a venit și mi-a deschis ochii orbi. Eu am fost născut orb. Aici este tatăl și mama mea care mărturisesc că m-am născut orb. De când este lumea nu s-a întâmplat așa ceva, iar voi, conducătorii religioși, nu știți nimic despre aceasta!” (Iuh! H-m-m-m!). Eu spun că acesta este o minune.” Înțelegeți?

El a fost îngăduit să fie orb astfel ca lucrările lui Dumnezeu să poată fi manifestate (înțelegeți?), deoarece el a trecut de partea Domnului Isus. El a luat partea cu Isus.

Tânărul le-a pus o țepușă. Și știți ce au făcut ei? Au spus: „Acum știm că te-ai născut în păcat... încerci să ne înveți...” Și l-au împins afară din biserică, l-au aruncat afară. Dar ați observat ce s-a întâmplat imediat după ce l-au aruncat afară? L-a găsit din nou Isus. Amin, amin! L-a găsit din nou Isus. Deci, nu vă îngrijorați dacă ei vă aruncă afară, pentru că El vă va găsi din nou. Înțelegeți? În ordine. Și i-a zis: „Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?” „Doamne, Cine este El?” Omul

acela nici măcar nu a știut Cine era El, singurul lucru pe care-l știa, era că a fost orb, dar acum putea vedea.

Acesta este singurul lucru pe care-l știu și eu, fraților. Ei ar putea numi aceasta fanaticism sau oricum vor, dar eu știu că odată am fost un păcătos, dar acum am venit în har. Mie mi s-a întâmplat ceva. Vedeți? Acesta este singurul lucru pe care-l știu și nădăjduiesc în Cuvântul Său pe care Îl cred... Eu am fost dat afară din fiecare organizație de sub ceruri; nu există nici măcar una să mă mai primească. Voi știți aceasta. Unii oameni buni mă vor accepta, dar fiecare organizație este cu degetul îndreptat spre mine. Acesta-i adevărul. Dar El m-a găsit.

Aceasta este în ordine pentru că noi vrem să luăm partea cu Isus; și singurul fel cum puteți să luați partea cu Isus este să luați partea la ceea ce spune El, să credeți Cuvântul Lui. Deci să luăm partea cu Isus. Omul orb le-a dat o mărturisire adevărată. În ordine.

Noi aflăm că ei au încercat din nou să-l păteze Numele. (Va trebui să sar peste câteva lucruri). Odată am predicat despre faptul că un fariseu l-a chemat pe Isus în casa lui. Am intitulat-o „Spălând picioarele lui Isus.” Cred că voi toți m-ați auzit predicând despre aceasta, când un fariseu mare, bătrân și țeapăn l-a cerut să vină la el. Eu am dramatizat puțin, cum a mers curierul și l-a găsit, iar El s-a dus acolo jos. Deși era urât de ei, El s-a dus oricum. Dar când a ajuns acolo, ei nu l-au spălat picioarele și l-au lăsat să stea acolo mirosind de pe drum.

Și iată că a venit înăuntru o femeie mică. Ei se gândeau: „O vai, Domnul este bun cu noi, deoarece uite, aceasta ne va face să ne distrăm mai bine...” Ei l-au adus acolo numai ca să-și bată joc de El, doar ca să se distreze pe seama Lui. Ei credeau că Domnul lucra chiar cu ei, din cauză că această femeie prostituată rău famată, a venit acolo, plângea, îi spăla picioarele cu lacrimile ei și le ștergea cu părul ei. Bătrânul fariseu și restul preoților stăteau într-un colț și ziceau: „Frate, Domnul a pregătit aceasta exact pentru noi. Aici putem să-l punem chiar acum o pată pe Nume. El se numește profet, și oamenii cred că este un profet; ei Îl numesc Profetul Galilean.

Chiar El pretinde că este Mesia, dar noi știm că Mesia va fi un Profet. Și iată-l stând acolo în spate. Vedeți unde l-am pus? Priviți acolo! Băiete, noi Îl avem aranjat chiar acum! Iată-l stând acolo în spate, aplecat în jos ca un cățel bătut sau ceva, și prostituata aceea din clasa Lui a venit să îi spele picioarele în felul acesta. El nici măcar nu știe cine este ea. Dacă ar fi un profet, El ar ști ce fel de femeie este aceea. Acum, băieți, noi vom bea pentru aceasta, deoarece priviți acolo...”

Vedeți, ei făceau orice ca să înnegrească Numele Lui, să ruineze încrederea oamenilor în El, neștiind că erau posedați de diavolul ca să facă aceasta. Ei lucrau în armonie cu diavolul, încercând să înnegrească Numele Fiului lui Dumnezeu.

De ce au făcut ei aceasta? Pentru că nu au cercetat Scripturile. Isus le-a spus: *„Cercetați Scripturile, pentru că vă gândiți că în ele aveți Viață veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.”* O, ce slujbă avea El! Vedeți? Da, domnule. *„Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți.”* Înțelegeți?

Dar acest Fariseu a zis: „Acum l-am prins! O, uite, la această sărbătoare sunt probabil o mie cinci sute de oameni. Priviți-l cum stă acolo cu o prostituată!”

O vai, ce lucru oribil era acela în ziua aceea! Iuh! Hm-mm! El stătea acolo cu o femeie rău famată, se părea că El s-a strecurat înăuntru. El a trecut pe lângă slujitorul care spăla picioare și toate celelalte și stătea acolo înăuntru.

Fariseul a zis: „Iată-o acolo spălându-l picioarele. Dacă El era un profet... Vedeți, fraților, omul acela nu este un profet. Dacă ar fi un profet, ar ști ce fel de femeie este aceea care-i spăla picioarele.”

Isus stătea și o privea, nu a mișcat un deget până când a terminat. Dacă urmează să faci ceva pentru Isus, uneori El stă și privește cum faci. Te lasă să mergi înainte până când termini, iar atunci vine răsplata. Poate alergi toată cursa vieții lucrând pentru El, dar nu te îngrijora, la sfârșit este o răsplată dacă iei calea de partea Lui.

S-ar putea să nu vezi nici un om vindecat la rugăciunea ta, dar nu te opri ci continuă să te rogi pentru cei bolnavi. De multe ori, am spus: „Dacă în seara aceasta mă rog pentru cinci sute de oameni, iar mâine dimineată sunt morți toți cinci sute, mâine seară voi predica din nou vindecare divină și rugăciunea pentru bolnavi.” Vedeți? Nimic nu are de-a face cu aceasta.

El te va lăsa să vii drept în jos prin înfrângeri și toate celelalte, până când ajungi la capătul drumului și îți sfârșești lucrarea, așa cum a lăsat-o și pe femeia aceea... Ea a vrut să-l facă un serviciu, iar El a lăsat-o să-l spele picioarele. O, dacă El ar fi spus: „Să nu faci aceasta!”, ea ar fi sărit și ar fi fugit; dar El a lăsat-o să facă serviciul.

După ce a terminat femeia, Isus a privit spre fariseul fățarnic care stătea în spate și a încercat să-l tragă Numele prin gunoi și i-a zis:

„Simone, am să-ți spun ceva; nu ei, ci ție. Acesta este motivul din inima ta pentru care M-ai adus aici jos. Tu nu ai părtășie cu Mine. Nu am știut Eu aceasta? Tu M-ai adus aici jos și M-ai așezat în spate ca să-ți bați joc de Mine. Nu Mi-ai dat apă să-Mi spăl picioarele; nu Mi-ai dat nimic să Mă aline. Eu am stat aici, dar tu nu Mi-ai dat nici ulei pentru fața Mea arsă. Ți-a fost rușine să Mă săruți de bun venit sau să dai mâna cu Mine. (Înțelegi?) Ți-a fost rușine de cei din anturajul tău; ți-a fost rușine să o faci, dar această femeie, de când a intrat nu a încetat să-Mi frece picioarele și să le scalde cu lacrimile ochilor ei și le-a șters cu propriul ei păr. Acum îți voi arăta dacă Eu sunt sau nu un Profet.” Amin! Îmi place asta. Apoi S-a întors spre femeie și i-a zis: „Vreau să-ți vorbesc doar o clipă. Păcatele tale care sunt multe, sunt iertate toate. ”

Hm-mm, au ruinat ei Numele Lui? Ei credeau că L-au ruinat; credeau că L-au stopat; credeau că L-au aranjat și că în comunitatea aceea nu mai putea să aibă nicio trezire; credeau că L-au ruinat influența, însă a fost nevoie de o singură persoană care L-a iubit, ca să răstoarne întreaga situație!

De unde știi că nu ești tu persoana aceea pentru comunitatea ta sau pentru cineva pe care îl vei întâlni? Ia partea cu El; fă-l un serviciu, fă ceva pentru El. Înțelegeți ce vreau să spun, fraților? Luați-vă partea cu Isus! Alegeți-L pe El. Faceți un serviciu pentru El indiferent ce spune cineva... sau dacă ești răsplătit vreodată. Aceasta nu contează. Așteaptă până când se termină lucrarea!

Ți-ar plăcea ca El să spună... Dacă te-ai rugat pentru bolnavi și ei nu s-au făcut bine; dacă te-ai rugat să vorbești în limbi, și nu ai făcut-o; dacă te-ai rugat să profetești și nu ai făcut-o, singurul lucru care poți să-l faci este să spui povestea despre Isus în biserica ta, în comunitatea ta, la locul tău de muncă. Tu nu ai putut face nimic, nu ai condus nicio persoană la El. Nici femeia aceea nu a condus pe nimeni la Hristos, dar ea a făcut un serviciu pentru El. Ce contează toate acestea la capătul drumului, dacă El îți va spune: „Toate păcatele tale... Poate nu ai primit răspuns la nicio rugăciune, dar ai venit pe baza Cuvântului Meu, ai venit pentru că M-ai crezut și Mi-ai făcut un serviciu. Și Eu îți spun că multele păcatele pe care le-ai făcut, îți sunt iertate.” Aceasta ar fi suficient pentru mine! Amin. Da, domnule.

În ordine. Dacă ei vor să spună: „Zilele minunilor au trecut” și așa mai departe, lăsați-i să spună, dar noi să facem o slujbă pentru Domnul. Ei L-au urât pentru că erau geloși pe El. Acesta era singurul motiv: erau geloși. Astfel, au încercat să-l distrugă influența înaintea oamenilor, la fel cum fac acum.

Dacă ar putea să distrugă influența Mesajului înaintea oamenilor, au biruit. Acesta-i adevărul. De ce au încercat ei să facă aceasta? Pentru că El era împotriva tuturor crezurilor lor, a doctrinelor bisericii lor și a fiecărui lucru pe care îl credeau. El a fost împotriva tuturor acestor lucruri, iar ei L-au urât, pentru că El nu s-a vârat înăuntru.

Dacă El ar fi mers înăuntru și ar fi zis: „O, Caiafa, om minunat al Tatălui Meu, Eu sunt Mesia! Vino aici, Caiafa. Vezi tu apa aceea? Îți amintești că jos în Egipt, Moise, marele profet a transformat-o în sânge. Îți amintești aceasta, Caiafa?”

„O, tinere, eu sunt foarte familiarizat cu povestea aceasta.”

„În ordine, Caiafa, Eu am să transform apa, din apă în sânge, ca să vezi că Eu sunt Profetul despre care a vorbit Moise. Privește, Caiafa! Ce crezi despre aceasta?”

Iar Caiafa i-ar fi răspuns: „Ce zici Tu despre mine? Ce crezi despre farisei?”

„O, Eu cred că ei sunt o rasă minunată de oameni. O, voi țineți tradiția părinților exact cum este.”

„Știi, Tu ai putea fi Mesia.”

Nu, El nu ar fi fost! Acela ar fi fost tocmai semnul că El nu era Mesia. Când vedeți pe cineva că vine și spune: „Veniți aici și vă voi arăta ce voi face. Veniți aici și voi face aceasta și aceea”, să știți că acolo este ceva dubios. Isus a zis: *„Eu nu fac nimic până când nu Îmi arată Tatăl.”* Înțelegeți?

Da, El era împotriva lor și a învățat împotriva lor. El a condamnat ținerea Sabatului, a condamnat felul cum se îmbrăcau; El a condamnat toate căile lor, toate tradițiile lor: spălarea oalelor, spălarea ulcioarelor, spălarea mâinilor și toate celelalte. El a condamnat fiecare lucru. Despre îmbrăcarea lor, El a zis: *„Voi purtați haine înzorzionate, râvniți după scaunele înalte, faceți rugăciuni lungi de ochii lumii și mâncați casele văduvelor.”* Și a adăugat: *„de aceea veți lua o osândă mai mare.”*

„Păi, rețineți, eu sunt doctorul Cutare...”

„Mie nu-mi pasă cine ești!” O, omule, El a pus-o peste ei! De ce? Pentru că nu L-au crezut, nu au crezut că El era Cuvântul. Vedeti? El a încercat să spargă grupul

acela legalist, iar dacă ar fi pe pământ astăzi, El ar încerca să facă același lucru.

Unii oameni zic: „Păi, stai puțin! Noi ținem Sabatul. Noi facem aceasta și aceea. Știi, noi ținem toate aceste lucruri, ținem aceea și aceea... Păi, când sosește timpul postului, ținem întotdeauna Postul Mare, patruzeci de zile înainte de Paști. Eu renunț la fumat pentru patruzeci de zile, renunț la băutură patruzeci de zile în timpul Postului Mare.” O! Tradiții ale părinților legaliști. Dacă Îl iubești pe Dumnezeu, în primul rând nu fumezi deloc. Dacă Îl iubești pe Dumnezeu... Eu am scris aceasta pe spatele Bibliei mele mici, prima pe care am avut-o vreodată; am zis: „Nu-mi pune întrebări nesăbuite! Hotărăște aceasta-n mintea ta. Dacă Îl iubești pe Domnul din toată inima ta, nu fumezi, nu bei, nu mesteci tutun și nu bei niciun fel de băutură.”

Acest lucru este încă valabil. Eu nu încetez s-o fac fiindcă mă gândesc că El mă condamnă pentru aceasta, ci m-aș lăsa de aceasta deoarece este un lucru murdar și nu este potrivit pentru un lucrător. Acesta-i adevărul.

De multe ori, eu am mers pe la case, băteam la ușă și îmi deschidea o soră, iar când mă vedea îmi zicea: „Vino înăuntru, Frate Branham.” Dacă bărbatul ei nu era acasă, rămâneam afară exceptând situația când era un caz de boală și eram însoțit de cineva. Atunci, ei mă chemau la un spital sau într-o cameră de hotel: „Frate Branham, vino aici. Sunt Sora Cutare-și-cutare de la Cutare-și-cutare. Sunt aici la hotel și am adus-o cu mine pe mama mea pentru că este bolnavă.” Atunci îmi luam soția sau un frate.

Eu cred că ar fi în ordine și dacă aș merge singur, dar ce s-ar întâmpla dacă m-ar vedea cineva că intru acolo? Vedeți? Atunci imediat ar zice: „S-a dus singur la femeia aceea! El aleargă după femei!” Acesta este un lucru pe care nu trebuie să-l fac. Să nu faci niciodată un lucru ca acesta, deoarece pui o piatră de poticnire în calea altcuiva. Vedeți? Eu nu cred că aș face ceva greșit acolo, pentru că mă încred în Dumnezeu să intru. Indiferent care este problema, eu m-aș încrede în Dumnezeu. Îl iubesc pe Domnul destul de mult încât să nu fac ceva rău. Vedeți, aceasta este dragostea pe care o ai pentru El. Tu nu o faci din datorie, ci o faci

pentru că Îl iubești pe Domnul. Nu o faci pentru că trebuie să o faci, ci o faci din dragoste pentru El.

Pavel a spus: „*Toate lucrurile îmi sunt îngăduite, dar nu toate sunt de folos.*” (1Corinteni 6.12). Vedeți? Pavel putea să facă multe lucruri fiindcă știa că Domnul l-ar înțelege și ar avut încredere în el, dar nu-i erau de niciun folos. Astfel legalistii încearcă să spună: „Noi postim întotdeauna cu patruzeci de zile înainte de Paști,” dar mănâncă la fel de mult ca întotdeauna. Poate zic: „Păi, mie nu-mi place fasole, așa că voi renunța la fasole pentru postul mare.” I-am auzit chiar eu spunând aceasta. „Mie nu-mi place carnea de porc, așa că voi renunța la ea.” „Eu am să mă las de băutură pentru postul mare.”

O femeie mi-a spus odată: „Frate Branham, știi la ce am renunțat în postul mare de anul acesta?”

„Nu, la ce?”, am întrebat eu.

„La bomboane. Oricum nu-mi plac prea mult.”

Vedeți? Ia te uită! Și numesc aceasta post. Vedeți? Totul este o tradiție. Ei zic: „Păi, am mers la școala duminicală timp de un an întreg, pentru că vor da o Biblia celui care nu a lipsit nicio zi.”

Frate, acela este un fel de-a merge. Mai degrabă m-aș duce și mi-aș cumpăra o Biblie. Înțelegeți? Dacă nu mergi la biserică pentru că Îl iubești pe Domnul, poți să stai deoparte. Aceasta-i tot. Vedeți? Tu mergi acolo pentru că Îl iubești pe Dumnezeu. Mă gândesc la cântarea aceasta pe care o cântăm:

Binecuvântată fie legătura care leagă

Inimile noastre în iubire Creștină;

Părtășia într-un gând este ca și cea de sus.

Iar când ne despărțim, simțim o durere lăuntrică;

Dar încă vom fi uniți în inimă,

Și sperăm să ne-ntâlnim din nou.

Vedeți? Aceasta este. „Când noi ne despărțim, simțim o durere lăuntrică.” Eu am văzut timpul acela, fraților (nu o spun ca o condamnare, ci doar ca să ne trezim), am văzut timpul acela în această biserică, atunci când oamenii trebuiau să aștepte până miercuri seara ca să se întâlnească unul cu altul și plângeau după aceasta. Acesta-i adevărul. Am văzut lucrători care au venit aici și au spus: „Cum faci aceasta?” Păi, oamenii aceia erau o singură inimă. Vedeți?

Surorile se întâlneau una cu alta acolo în spate, se îmbrățișau una pe alta și ziceau: „Soră, să te rogi pentru mine, scumpo. Te voi vedea din nou miercuri seara. Te vei ruga, nu-i așa? Roagă-te pentru mine și eu mă voi ruga pentru tine.” Făceau aceasta cu lacrimi în ochii.

Frații dădeau mâna unul cu altul și se despărțeau cu greu unul de altul. Acea este adevărata părtășie creștină. Vedeți? Vedeți, așteptând și rugându-se unul pentru altul. Da, domnule. Așa ar trebui să fim. În regulă.

Oameni care au făcut acele afirmații (împotriva Domnului), nu erau oameni răi; ei nu au vrut să fie răi, ci credeau că făceau o slujbă pentru Dumnezeu. Fariseii aceia nu erau contrabandiști și bețivi, ci erau oameni religioși. Ei nu erau răi, dar nu au

acceptat Cuvântul Adevărului, nu au acceptat Duhul. De ce? Pentru că au ținut la crezurile și la tradiția conducătorilor lor. Vedeți? Aceasta arată că ei i-au iubit pe conducătorii lor.

Acolo era Caiafa, marele preot și restul marilor preoți. Oamenii aceia merg înainte... Uitați-vă la catolici... (Nu spun aceasta ca să arunc în ei; același lucru îl fac și protestanții). Priviți un catolic: el își iubește preotul. Dacă îi spun despre Cuvântul Domnului și vede lucrările lui Dumnezeu, va zice: „Dar biserica mea nu crede aceasta.” O femeie mi-a spus zilele trecute: „Este păcat să te ascult.” Vedeți? Ea nu a vrut să fie rea, dar a prețuit atât de mult biserica și pe preotul ei încât dacă asculta la altceva... Ea era loială față de preotul acela.

Martorii lui IeHoVaH sunt loiali la ceea ce cred ei; bapțiștii sunt loiali la ceea ce cred ei; Prezbiterienii sunt loiali la ceea ce cred ei, și sunt tot atât de loiali față de păstorii lor... Nu putem să fim loiali Cuvântului? Vedeți?

Vreau să vă întreb ceva. Voi ziceți: „Păi, Frate Branham, de unde știi că ei nu sunt loiali Cuvântului?” Dacă fariseii, saducheii și conducătorii din ziua aceea s-ar fi îndepărtat de crezurile și dogmele lor și ascultau ce spunea Cuvântul și ce le spunea Isus (exact ce trebuia să facă Mesia), s-ar fi ținut de El. Vedeți? Dar ei i-au prețuit atât de mult pe conducătorii lor... Ei nu erau oameni răi, nu furau, nu mințeau, nu înjurau, sau ceva de felul acesta; ei nu ar fi făcut aceasta și nu ar fi comis adulter. Păi, cu siguranță nu! Păi, ei ar fi fost martori la împrôșcarea unuia care ar fi făcut un astfel de lucru! Ei erau oameni buni, dar singura problema este că nu erau oameni duhovnicești. Moral, erau bine, dar aceasta nu contează. Ce le-a spus Isus acelor oameni loiali? El a zis: „*Voi sunteți de la tatăl vostru, diavolul.*” Vedeți? Cuvântul este Cel care contează.

Acum, mă voi grăbi cât pot de repede. Ei nu erau umpluți de Duhul, dar erau loiali și țineau la crezul modern al conducătorilor lor. Înțelegeți? În ordine. Slujba Lui scotea la suprafață doctrina lor. Aceasta era problema. Acum, priviți! (Fraților, iertați-mă pentru că mă lungesc așa de mult, dar vreau să fiți siguri că înțelegeți).

Ei aveau crezurile lor, aveau biserici mari și popor mult, erau oameni mari și sfinți, oameni buni, oameni amabili, oameni minunați, oameni onorabili, oameni de onoare, educați, deștepți și religioși, este adevărat? Noi toți știm aceasta. Erau la fel de buni ca ceilalți. Înțelegeți? Dar când a venit Isus, slujba Lui a scos la iveală doctrina lor, deoarece Dumnezeu dovedea era cu El.

Nu a citat Petru același lucru? El a zis: „*Bărbați iudei, să știți lucrul acesta și ascultați cuvintele mele! Isus din Nazaret, un Om adevărat de Dumnezeu printre voi.*” Vedeți?

Cum a spus omul acela orb: „Nu este de mirare lucrul acesta? Voi sunteți conducătorii religioși ai națiunii, iar aici a venit un Om și mi-a deschis ochii prin puterea lui Dumnezeu, și totuși voi nu știți nimic despre El. Acesta este un lucru de mirare.” El avea ceva, nu-i așa? Sigur că avea. În ordine. Un Om putea face aceasta, și totuși ei nu știau de unde era El! Acest lucru era într-adevăr de mirare.

Uitați-vă la ziua de astăzi, fraților. Vedeți, noi știm că avem o mișcare a lui Dumnezeu, știm că El înfăptuiește minuni, vindecă bolnavi și chiar înviază morții; El scoate draci; El vorbește în limbi și tălmăcește limbi; El trimite înainte profeții și ele se întâmplă; El ne arată vise, interpretări desăvârșite. Atunci nu este ciudat ca mari conducători să spună că suntem o grămadă de oameni nebuni, deși sunt conducătorii națiunii, conducătorii bisericii? Acesta este un lucru de mirare.

Ce este aceasta? Gelozie. În aceste zile din urmă, Duhul, puterea și Cuvântul lui Dumnezeu scot la iveală dogmele și crezurile lor (aceasta-i tot ce este), prin care îi orbesc pe oameni. Deci, tinerii mei frați, voi toți care mergeți afară, aceste biserici, țineți la Cuvântul lui Dumnezeu. Să nu vă mișcați de pe El. Dacă nu puteți face o lucrare bună, nu stați în calea nimănui. Stați acolo bătând la ușă și arătați drept spre Acesta. Acesta este adevărul. Stați chiar acolo. Să nu deveniți fanatici, pentru că așa vă îndepărtați singuri. Dar dacă stați devotați și sfinți cu acest Cuvânt, Dumnezeu vă va adevăra. Acesta este adevărul.

Slujba Lui scotea la iveală doctrinele și dogmele lor, de aceea ei se foloseau de orice puteau ca să scape de El și încercau să spună: „Păi, uite aici! Privește cutare și cutare...”

Într-o zi, El a stat în casa lui Simon leprosul, care nu a spus niciun cuvânt despre faptul că El l-a vindecat. (El fusese un lepros). Acesta este adevărul.

El a trecut pe lângă bazinul din Betesda, unde erau întinși cam două mii de oameni schilozi, orbi, șchiopi, uscați, dar a mers direct la un om, l-a vindecat și a plecat. Atunci ei ai zis: „Ei bine, dacă El ar fi fost Mesia, i-ar fi vindecat pe toți. Dacă El a fost atât de plin de îndurare cum spuneți voi, ar fi avut milă de toți.” Ei au folosit fiecare lucru pe care îl puteau găsi ca să arunce o umbră neagră asupra Lui. Au aruncat asupra Lui fiecare lucru pe care l-au putut găsi.

În ordine. Ei s-au folosit de orice ocazie ca să scape de El. Au cercetat nașterea Lui și le-au spus la oameni că nașterea Lui era cu semnul întrebării deoarece nu puteau înțelege cum a putut să Se nască printr-o naștere virgină. Ei presupuneau că Iosif, un tâmplar, ar fi tatăl lui și că El S-a zămislit înainte ca Iosif și Maria să fie căsătoriți; ei au aruncat aceasta înaintea poporului. Da, domnule. Înțelegeți ce vreau să spun? Ei îl însemnau în negru. Vedeți?

„Uitați-vă la El! De unde a venit? Uitați-vă la mama lui care nu este nimic mai mult decât o prostituată de stradă și a avut acest copil. (Ea era deja însărcinată), Copilul urma să se nască, așa Iosif s-a căsătorit cu ea ca să ascundă aceasta și apoi vine în jur și... Păi, este lucrarea diavolului, nu puteți vedea? Este acel fel de naștere!” Ei au aruncat aceasta înaintea poporului, fără să citească în Biblie, pentru că Isaia 9.6 spune: „O fecioară va zămisli.” Vedeți, ce era aceasta? Ei s-au îndepărtat de Cuvânt. Aceasta este.

Ei aruncau o imagine neagră asupra autorității Lui. „Domnilor, nu știți că noi suntem ucenicii lui Moise? Nu știți că noi suntem slujitorii lui Hristos? Nu știți că noi cercetăm Scripturile zilnic și nu avem un singur lucru despre El? Ei spun că Mesia

va veni la templul Său. Nici vorbă ca El să vină la un templu! Cine este El? De la ce școală a venit? Întrebați pe oricare din frați (metodiști, baptiști, prezbiterieni) știți voi, farisei, saduchei și așa mai departe, ce carnet de părtășie are? De unde are autoritatea să predice? El nu a fost ordonat; nici măcar nu are dreptul să predice!”

Dar El a zis: „Eu am fost trimis de Dumnezeu, iar lucrările Mele adevăresc ce sunt Eu. (Acesta este adevărul). Eu nu trebuie să am hârțile voastre!” Înțelegeți ce vreau să spun? Ei au aruncat Învățătura Lui. Păi, ei L-au numit Beelzebul pentru că nu au putut să înțeleagă Învățătura Lui.

„Păi, El este în dezacord cu toate tradițiile părinților! Este în dezacord cu fariseii, este în dezacord cu saduchei, este în dezacord cu toți. De unde Își ia învățătura?” Din Biblie, desigur. „Bine,” ziceți voi, „dar cum știu eu că este corectă?” Pentru că a susținut-o Dumnezeu! Aceasta a spus și omul orb: „Este ciudat! Dacă sunteți atât de corecți și El este greșit, cum se face că El poate lua puterea lui Dumnezeu și să-mi deschidă ochii, iar voi nici măcar nu ați văzut să se facă aceasta vreodată! (Acesta este un lucru ciudat. O vai! Îmi place să iau partea cu El, vouă nu? Sigur că da). Voi ziceți că sunteți ucenicii lui Moise și sunteți atât de corecți, iar El este greșit; atunci lăsați-mă să vă văd că faceți lucrurile care le face El.” Amin!

Ei dezaprobau toate pretențiile Lui. „El nu are... Pretențiile lui că ar fi Mesia sunt greșite. Cum poate să fie Mesia și să nu vină la biserică? Cum poate fi acesta Mesia? Și apoi, noi suntem smântâna din Israel!” Dar smântâna s-a acrit. Vedeți? Da, domnule, avea muște în ea și trebuiau să dea caimacul jos. Deci ei ziceau: „Aici suntem noi, biserica, cei aleși. Noi am ținut tradiția; am ținut Legile lui Moise; noi am făcut toate lucrurile în felul acesta, și iată că vine Omul acesta și anulează toate pretențiile noastre. Pe lângă aceasta, El îl numește pe sfântul nostru preot, pe sfântul nostru părinte, care a făcut aceasta, aceea și toate aceste lucruri, și pe toți oamenii noștri mari, ca fiind de la diavolul, apoi Se numește pe Sine Fiul lui Dumnezeu!”

O, Doamne! Vedeți, ei au încercat să arunce umbrele acelea asupra Numelui lui Isus și asupra lui Isus, și să aducă aceasta înaintea poporului. Ar putea fi spuse

mult mai multe despre aceasta, dar ia prea mult timp. Dar vedeți, Cuvântul și lucrările L-au adeverit. Amin!

O, dar adevărații credincioși, cei rânduiți mai dinainte, cei care erau rânduiți să-L vadă și să cunoască slujba Lui, au văzut că era El. Nu conta că nu Și-a deschis gura să spună ceva, ei știau că era El! Aleluia!

În ziua aceea, micuța prostituată s-a dus la fântână să ia o găleată de apă, și un Om de vârstă mijlocie, care stătea acolo, i-a zis: „Dă-Mi să beau.”

„Nu este obiceiul ca voi iudeii, să-i cereți ceva unei femei din Samaria”, a răspuns ea.

„Dacă ai ști cu Cine vorbești...”

„Acesta este un iudeu care face pe deșteptul”, s-a gândit ea, apoi s-a întors spre El și i-a zis: „Ah, văd că ești iudeu, iar dacă ești iudeu, desigur, ești religios. Voi ziceți să ne închinăm la Ierusalim, dar părintele nostru, Iacov, a băut din fântâna aceasta și și-a adăpat vitele aici. Fântâna este adâncă și tu nu ai nimic cu ce să scoți; noi ne închinăm în muntele acesta...”

„Stai puțin! Du-te, i-ați bărbatul și vino aici.”

„Eu nici măcar nu am bărbat”, a răspuns ea.

„Ai spus adevărul, pentru că ai avut cinci, și cel cu care tu trăiești acum nu este bărbatul tău.”

Pot vedea cum micuța prostituată aleasă mai dinainte, și-a așezat vasul jos și a zis: „Domnule, înțeleg că ești un profet.”

Vedeți, vedeți? Sămânța zăcea acolo. Singurul lucru de care avea nevoie Ea era Apa, și Apa a căzut peste Ea.

Când a căzut peste fariseii aceia, ei au zis: „Acesta este Beelzebul!” Ea nu putea să producă nimic, pentru că acolo nu erau decât buruieni.

Dar când Apa Vieții a lovit Sămânța rânduită mai dinainte, aceasta a zis: „Domnule, Tu trebuie să fii un profet. Eu știu că atunci când vine Mesia, El ne va spune aceste lucruri.” Și El a răspuns: „Eu, Cel care-ți vorbește, sunt Acela.”

Ea a lăsat vasul cu apă și a alergat în cetate pentru că avea ceva de spus. „Veniți”, a strigat ea, „să vedeți un Om care mi-a spus lucrurile pe care le-am făcut. Nu este Acesta chiar Mesia?” Vedeți? Ea a luat partea cu Isus. Acesta este adevărul.

Este ciudat, nu-i așa? Fariseii și saducheii nu L-au cunoscut, iar această prostituată L-a cunoscut. Vedeți? De ce? Cei care L-au crezut, L-au iubit și au văzut Semnele Lui, știau că acela era Semnul lui Mesia și nu au putut trece pe lângă El; ei au știut aceasta.

Când bătrânul Natanael a pășit acolo sus, poate înaintea lui Filip, a zis: „Nu știu ce să spun despre aceasta, Filip. Am văzut o mulțime de lucruri ridicându-se în aceste ultime zile și știu că acolo se petrec o mulțime de lucruri.” Astfel, a mers acolo sus înaintea Lui zicând: „Voi merge să-L ascult și să văd ce are El de spus.” A mers acolo sus și Isus a zis: „*lată, un israelit în care nu există viclenie.*”

„De unde mă cunoști?, I-a zis Natanael. Drept răspuns Isus i-a zis: „Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin”.

Apa a lovit Sămânța aceea aleasă mai dinainte, iar când s-a întâmplat aceasta, Natanael l-a recunoscut: „*Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu! Tu ești Împăratul lui Israel!*”

Ce era aceasta? Sămânța zăcea acolo, gata. Dumnezeu a semănat-o înainte de întemeierea lumii, ca să poarte Lumina chiar în acel timp! Aleluia!

Aceasta este poziția mea, frate. Aceasta este ceea ce cred eu. Eu predic Cuvântul și El cade aici și colo, și undeva va lovi o Sămânța, iar când face aceasta, va aduce afară Viața, la fel de sigur ca lumea. Da, domnule.

Cum s-a întâmplat cu acel orb, despre care Domnul a spus: „*S-a născut așa, ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu*”. Vedeți, El știa ce se va întâmpla.

În ordine. Când cei aleși mai dinainte au văzut Semnele Lui biblice, au știut că Cuvântul l-a adevărit lucrările, pentru că Cuvântul era corect; ei erau rânduiți mai dinainte să-L vadă, erau drept în linie să-L vadă și l-au avut.

...Oamenii care sunt rânduiți mai dinainte la Viața veșnică, urmau să-L afle și aceasta-i tot. „*Toți aceia pe care mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine. Și tuturor celor care vin la Mine, Eu le voi da Viața veșnică și îi voi învia în ziua din urmă. Niciunul dintre ei nu se va pierde.*” Amin! Eu mă țin neclintit de aceasta. Vedeți?

„*Nu prin lucrări, nu prin fapte, nu prin putere, nu prin tărie, ci prin Duhul Meu,*” zice Dumnezeu. Nu ce am făcut eu, ce sunt eu, sau ce voi fi eu; ci ce este El, iar eu sunt în El. Orice este El, eu sunt parte din El! Amin! Eu sunt salvat pentru că sunt parte din El și El este Dumnezeu; eu sunt parte din El, fiind fiul Său. Acesta este adevărul. Deci nu este ce am făcut eu sau ce voi face eu, ci este ce a făcut El. Aceasta este încrederea mea.

În ordine. Astfel, ei au văzut că nu puteau ajunge nicăieri. (Voi sări peste câteva din aceste Scripturi). Ei au văzut că nu puteau să ajungă nicăieri cu El, de aceea, următorul lucru pe care trebuiau să-l facă, a fost să încerce să-L scoată afară de pe câmp. S-au dus la mama și la frații Lui și au zis: „Știți, este îngrozitor de obosit. Ar trebui să Îl luați la o parte pentru o vreme.” Grupul acela de fățarnici! Adevărul este că ei nu voiau să ia lucrarea Lui, ci voiau să scape de El. Ei nu se gândeau că El era foarte obosit, pentru că le-ar fi plăcut să Se ostenească de moarte, dar de fiecare dată când ieșea afară, începeau să curgă minunile; Cuvântul lui Dumnezeu a mers înainte. Doamne, cât mi-ar fi plăcut să-L fi văzut în ziua aceea când a stat pe malul mării și l-a chemat pe Simon Petru zicând: „Urmează-Mă.” Când a urcat în corabia aceea, mi-ar fi plăcut să iau un bolovan și să stau acolo jos, să-mi las plasele și bățul de pescuit, Frate Crase, să mă reazem înapoi de bolovan și să Îl ascult cum predică. O Doamne, Doamne! Mi-ar fi plăcut să Îl aud când a zis: *„Veniți la Mine, toți cei trudiți și greu împovărați, și Eu vă voi da odihnă.”* Amin! Mi-ar fi plăcut să-L fi auzit cum spunea aceasta. Ei au încercat s-o facă pe mama Lui și pe ceilalți să-L ia jos de pe câmp, așa că au zis: „Știți, este prea muncit. Credem că ar fi mai bine să Îl luați afară de pe calea aceasta.” Înceau orice numai să scape de El! Aceasta era tot ce voiau. Da, domnule.

Mulți din cei care au mers cu El, au făcut-o numai ca să-L prindă în capcană. Ați știut aceasta? Oamenii au mers drept înainte cu El numai ca să găsească un loc să-L prindă. Într-o zi, l-au dat un ban și au zis: „Rabi (înainte să-l dea banul) Rabi, noi suntem iudei și știm că Tu ești un mare Om de la Dumnezeu. (O, fățarnicul acela! Vedeți, vedeți?). Noi știm că Tu ești un Om mare de la Dumnezeu. Da, domnule, Rabin! (Ei mergeau înainte). O, bună dimineața, frate. Suntem atât de fericiți că ești aici, în țara aceasta. O, suntem atât de bucuroși să te vedem! Noi suntem într-adevăr pentru tine; din dinți până-n unghii, frate. Dacă o să ai o trezire, am putea coopera cu tine!” Vedeți ce încercau să facă? Să-l pună o capcană. Vedeți?

Ei au zis: „Noi știm că ești un om mare de la Dumnezeu. Ție nu Ți-e frică de niciun om, nu Ți-e frică de nimic decât de Dumnezeu. Noi știm că ești curajos. O, Tu ești neînfricat cu Mesajul Tău! Noi știm că ești un mare profet, pentru că nici un om nu ar putea face aceasta, nu ar putea să fie neînfricat cu Mesajul lui într-o zi ca aceasta, dacă nu ar fi un profet al lui Dumnezeu, și nu ar ști unde stă. Noi știm că Tu nu Te uiți la fața niciunui om. Rabi, Tu ești un om mare. Noi suntem iudei; noi

suntem cu Tine, frate, sigur că suntem! Spune-ne, Rabi, este drept să-i plătim tribut Cezarului?”

Oh, grămada aceea de fățarnici! Vedeți? Duhul Sfânt era cu El; El era Duhul Sfânt, și le-a zis: „Aveți un ban?” „O da, da! Eu am un ban”, a spus unul. „Dă-Mi-l! A cui inscripție este pe el?” „A Cezarului”, au răspuns ei. „Atunci dați Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.”

I-au întins o capcană pretinzând că sunt prietenii Lui. Se părea că niciunul nu putea să Îl înțeleagă. Călătoreau cu El puțină vreme, apoi se dezgustau de El și plecau. Ei ziceau: „O, noi credeam, credeam cu siguranță...” Ucenicii au zis: „*Credeam sigur că El era Acela care urma să...*” Chiar și Ioan a trimis afară și L-a întrebat: „*Tu ești Acela sau să așteptăm pe altul?*” Vedeți? O, ce viață trebuie să fi trăit El (vedeți?) știind aceasta! Dar El avea un scop: să facă lucrarea lui Dumnezeu.

Mulți au mers cu El numai ca să găsească un loc să-L prindă în cursă. Sper că nu este un sacrilegiu dacă spun că și astăzi este la fel. Mulți vin înăuntru și urmează adunările numai ca să găsească un loc, să vadă că te rogi pentru cineva.

Nu demult, o soră care merge la această biserică, a fost la o altă biserică, unde Dumnezeu făcea lucruri minunate. Și sora aceasta le-a zis celorlalte surori: „Cred că bărbatul acesta care se roagă pentru bolnavi, trăiește o viață de biruință, iar prin simpla vorbire a Cuvântului, familia lui se vindecă uite așa, indiferent de ce boală suferă.” (Fratele Branham pocnește din degete). S-a întâmplat că cealaltă doamnă era din Jeffersonville. (Sunt sigur că nimeni nu trebuie să știe decât ce a spus Isus: „În mijlocul poporului tău...” Voi știți, în țara ta. Acesta este adevărul). Și ea a zis: „Niciunul din copiii lui nu se vindecă de tuse decât dacă îi duce la doctor!” O sărmană, nesocotită, ce remarcă înjositoare! Vedeți? O femeie care voia să facă confuzie a zis: „Când copiii lui se îmbolnăvesc, îi duce la un doctor.”

Oricine este simțitor va face același lucru. Oamenii nu pot să înțeleagă că medicina este trimisă de Dumnezeu. Păi, fraților, dacă nu este de la Dumnezeu, este de la

diavolul. Dumnezeu intervine unde medicina nu poate face nimic. Cu siguranță. Medicina este de la Dumnezeu.

Voi ziceți: „Eu cunosc o mulțime de doctori care sunt...” O da, și eu cunosc o mulțime de predicatori care sunt la fel! Nu omul este cel care o mănuieste, ci este ceea ce este. Eu cunosc mulți oameni care au mănuit Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu cred în vindecarea divină, nu cred nici măcar în Dumnezeu. Corect. Totuși, Îl mănuiesc la fel.

Afară sunt mulți oameni cu medicină și chirurgie, care Îl neagă pe Dumnezeu și toate celelalte, dar există și mulți care Îl cred. Dacă îi ajută pe oameni, este de la Dumnezeu. Eu nu trebuie să iau mașina și să conduc până acasă în seara aceasta, dar Dumnezeu mi-a dat o mașină, iar eu îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru ea. Toate lucrurile acestea vin de la Dumnezeu, dar folosiți-le cu judecată; nu mergeți nesăbuit cu ele. Vedeți?

Aceasta este. Ei încearcă să găsească la acest tânăr convertit ceva ca să-l înnegrească numele cu privire la lucrările lui Dumnezeu. Vedeți, ei au vrut să-l înnegrească: „De fiecare dată când se îmbolnăvește unul din copiii lui, el îi duce la doctor.” Sigur că îi duc. Și dacă doctorul nu poate... Îi voi cere lui Dumnezeu să mă ajute înainte să merg acolo, iar dacă doctorul nu poate face nimic cu privire la aceasta, îi duc sus puțin mai înalt. Acesta este adevărul. Da, domnule. O, la fel este și astăzi; ei încearcă să găsească pe undeva o capcană!

Observați, El i-a cunoscut, dar nu i-a mustrat, ci a mers cu ei. Acum, El face același lucru. Merge drept înainte cu ei și le arată milă (Așa este) deși lucrează împotriva Lui. De ce? Pentru că îi iubește. El a mers cu ei, dar ei erau întotdeauna gata să-L cheme numai într-un caz de urgență. Atunci Îl vor toți. Ei își vor bate joc de cineva care strigă, își vor bate joc de cineva care predică vindecarea divină, pentru că nu cred. Ei nu au ajuns încă destul de bolnavi. Eu i-am auzit pe mulți.

Odată când predicam aici, a venit la ușă un om și m-a chemat la o femeie care

murea. Ea a locuit aici pe stradă și avea o vacă. Ea mi-a zis: „Dacă vaca mea ar avea religia pe care o are Billy, aş omorî-o!” Era o femeie tânără și frumoasă, dar în mai puțin de-o oră s-a îmbolnăvit și a fost dusă la spital. Bărbatul ei era catolic și ei au trimis după mine. Cheamă-l, cheamă-l, cheamă-l, cheamă-l, repede, repede.”

Fratele ei a alergat sus, a stat la ușă și a așteptat și a așteptat, făcându-mi semne cu mâna. Locul era plin de oameni, iar după o vreme cineva a venit și a pus un bilețel pe amvon. Scria: „Cineva moare la spital.” Cred că fratele Grim Snelling... I-am zis: „Ia-mi locul să merg acolo.” În vremea aceea, el conducea cântările, nu predica. A venit sus să conducă cântările, iar eu am mers afară, m-am urcat în mașină și am mers repede la spital, dar chiar în timp ce urcam pe scări, ea și-a dat ultima suflare. Am alergat înapoi, dar ei îi acoperiseră deja fața, iar o soră bătrână mi-a zis: „Frate Branham, te-a strigat până în ultima clipă a vieții.” Ea a încercat să îndrepte lucrurile, dar era prea târziu. Vedeți? Este posibil ca omul să păcătuiască odată prea mult.

Femeia avea părul castaniu, era o femeie foarte drăguță. Părul ei scurt era ciufulit, ochii ei mari și maro erau scoși în afară și pe jumătate închiși, pistruii de pe fața ei erau ieșiți asemenea unor coșuri mici și gura îi era deschisă. Am pășit acolo și am privit-o, iar bărbatul ei stătea acolo și a zis: „Billy, privește ce a fost ea. Eu sunt catolic și aş vrea să spui o rugăciune pentru ea, deoarece s-a dus în purgatoriu.”

„Acum este prea târziu. Ea trebuia să-și purifice sufletul aici, nu după ce a ajuns dincolo.” Vedeți? Acesta este adevărul. O, da, dar noi Îl vrem întotdeauna numai într-un timp de suferință. Eu i-am auzit pe oameni zicând: „Eu nu cred în Dumnezeu.” Să se rănească numai o dată mai rău și Primul pe care Îl cheamă este El.

Chiar și ucenicii au strigat după ajutorul Lui când erau într-o furtună, deși le-a fost frică de El. Ei au zis: „Este o stafie!” Și au țipat de frică.” Dar cu toate să speranțele de salvare erau duse, ei L-au invitat înapoi. Fie că sunteți puțin îndoielnici sau nu, când toate speranțele sunt duse, vă place să-L invitați înapoi. Da, ei L-au luat înapoi pentru că aveau nevoie de El. Acesta este adevărul.

Știți, eu m-am gândit de multe ori că poate de aceea apar furtunile. V-ați gândit vreodată la aceasta? El a stat acolo sus și i-a urmărit până când au avut nevoie de El, și atunci a venit pe scenă. Astfel, acum putem vedea nevoia noastră de El, deoarece vine furtuna. Să luăm partea cu El în seara aceasta, să luăm partea cu Cuvântul Său. Mă opresc aici.

Să luăm partea cu El. Fraților, haideți, voi și cu mine, să ne unim în seara aceasta cu El. Vine furtuna! Nu așteptați până când este scufundată corăbioara. Haideți să-L luăm în mica noastră barcă chiar acum. Voi ați putea privi dintr-o parte și să ziceți: „Eu nu pot înțelege lucrurile acestea, frate Branham.”

Vedeți dacă spunem altceva decât ceea ce este în Cuvânt, dacă există ceva în afară de ceea ce a promis El că face, aceasta ar putea părea puțin fantomatic pentru voi. Voi ziceți: „O vai, eu nu pot înțelege aceasta!” Este o zi când această viață pleacă, iar atunci, când știi că trebuie să te întorci înapoi la Dumnezeu care te-a creat, vei dori să-L iei înăuntru. Să-L luăm înăuntru acum, înainte ca furtuna să devină mai rea decât este.

Eu îl vreau în inima mea. Îl vreau atât de mult în viața mea încât întreaga mea ființă este saturată, mintea mea, gândurile mele, tot ce sunt eu, este guvernat și controlat de Hristos Isus. Vreau să fiu atât de pierdut față de mine încât tot ce știu și văd să fie Isus Hristos. Dacă Dumnezeu din Cer vă îngăduie să aveți aceste lucruri despre care am vorbit, când vin printre voi, vreau să-L cunosc doar pe Hristos și pe El răstignit. Vreau să cunosc slava și laudele scumpe ale lui Dumnezeu; să stau jos printre voi și să văd că se ridică un lucrător și îi dă slavă lui Dumnezeu pentru ceea ce a făcut în biserica lui; apoi, altul să spună ce a văzut că s-a făcut în biserica lui; apoi altul, ce a văzut că s-a făcut în biserica lui. Aceasta este exact ceea ce au făcut ei.

Când ei au venit împreună și s-au întâlnit în părtășie în Fapte 4, li s-a predicat ce a făcut Dumnezeu pe aici și pe dincolo. Apoi, Petru și Ioan au fost bătuți și li s-a poruncit să nu mai predice în Numele lui Isus. Atunci, ei s-au adunat cu poporul lor, și toți s-au rugat într-un acord, în voia lui Dumnezeu și au citat Scriptura: „De ce s-

au înfuriat neamurile și își imaginează lucruri deșarte?” Când s-au rugat, Duhul Sfânt a zguduit locul unde erau ei adunați împreună. Acela este felul de adunare de care avem nevoie și noi. Aceasta trebuie să avem, fraților.

Să fim fortificați prin Cuvântul lui Dumnezeu, prin Duhul lui Dumnezeu și prin Puterea lui Dumnezeu, iar Lumina noastră să strălucească în așa fel încât să fim ca Ștefan.

El a stat acolo, un singur om înaintea aceluși consiliu al Sanhedrinului care număra probabil o jumătate de milion de oameni, fiecare din ei îndreptându-și degetul acuzator spre el. Când acel omuleț a pășit afară, ei au văzut că *fața lui arăta ca fața unui înger*. Eu nu vreau să spun că pe fața lui era o Lumină, pentru că un înger nu trebuie să aibă o Lumină pe el. Dar un înger este și un om, un mesager care știe despre ce vorbește. El a pășit afară și a zis: „Fraților și părinților, ascultați! Părinții noștri în Mesopotamia... au fost aduși afară...” și Avraam și așa mai departe, și înainte la cutare-și-cutare. Apoi a ajuns jos la punctul culminant și a zis: „*Oameni cu gâtul înțepenit, netăiați împrejur în inimă și urechi, de ce vă împotriviți întotdeauna Duhului Sfânt? Cum au făcut părinții voștri, așa faceți voi.*” El știa exact pe ce stătea. Acesta este motivul pentru care strălucea. El nu s-a temut deloc pentru că a știut în Cine a crezut.

Chiar când moartea a bătut la ușa inimii sfântului Pavel, el a zis: „Eu știu în Cine am crezut și sunt convins că El este în stare să păstreze ceea ce l-am predat pentru acea zi.” Amin!

Domnul să vă binecuvânteze, fraților. Îmi pare rău că v-am ținut aici până la ora unsprezece fără douăzeci și cinci de minute. Știu că este neobișnuit pentru voi. Îmi pare rău să o fac, dar în seara aceasta ați fost foarte plăcuți; niciunul din voi nu a plecat. Ați stat și mi-ați dat atenția voastră neîmpărțită. Nădăjduiesc și sper că prin micuța mea vorbire, frântă și emoționată, Dumnezeu, Duhul Sfânt, a turnat pe undeva puțină Sămânță în inima voastră, ca puterea lui Dumnezeu s-o atingă și s-o aducă la Viață, la fel ca în cazul femeii de la fântână, și a altora care sunt rânduți la Viață veșnică. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Frate Neville, urmează ca tu să eliberezi adunarea. Îl iubiți? („Amin”). Îl veți sluji? („Amin”). Îl veți crede? („Amin”). Amin! Îl iubiți? Amin. Îl veți sluji? Amin. Îl veți crede? Amin, Amin, Amin. Aș vrea s-o cântăm.

Amin. Amin, Amin, Amin, Amin.

Biblia este adevărată. Amin. Eu O cred. Amin.

Ea este Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, Amin, Amin.

Să ne ridicăm. Amin, Amin, Amin, Amin, Amin.

Doamne, noi Te iubim. Amin, Amin, Amin, Amin, Amin.

Noi credem că Tu vii. Amin.

Noi suntem gata să Te-ntâlnim. Amin.

Vino, Doamne Isuse. Amin, Amin, Amin.

Ne rugăm, Dumnezeule, să ne lași să fim cât putem de bine în toate timpurile să Te slujim. Amin, Amin, Amin, Amin, Amin. Nădăjduiesc că El vă va binecuvânta, vă va păstra, vă va ține, va veghea printre noi și vă va înflăcăra în Împărăția Lui, să faceți lucrări mărețe, iar pe mine mă va ajuta pe câmp până ne-ntâlnim din nou. Amin, Amin, Amin, Amin, Amin. Eu mă voi ruga pentru voi, vă veți ruga și voi pentru mine? Amin, Amin, Amin, Amin, Amin.

Tatăl nostru, în seara aceasta ne-am adunat în Numele nobilului nostru Domn Isus, acel Nume preaiubit și drag pe care toți îl iubim și îl adorăm. Mă gândesc cum în urmă cu ani (acum treizeci de ani sau mai mult), ne-am adunat în această micuță clădire veche, am stat în jurul unei sobe, cu picioarele aproape înghețate; stăteam cu picioarele pe sobă și vorbeam despre Domnul Isus.

Mă gândesc la bătrânul frate Seward, fratele Sparks, fratele George DeArk și multe alte suflete scumpe care au stat odată cu picioarele spre soba aceea, și care s-au dus înainte să îl întâlnească pe Domnul lor. În seara aceasta, ei se odihnesc în mormânt, așteptând marea chemare pentru înălțare. Ei s-au luptat lupta, au ținut credința și și-au sfârșit alergarea, iar acum așteaptă după cununa neprihăririi pe care le-o va da în ziua aceea, Domnul, Judecătorul cel drept.

Dumnezeule Tată, când am dedicat această bisericuță, noi ne-am rugat și am zis: „Doamne Isuse, las-o să stea în picioare și oamenii să fie în ea când Tu rupi cerurile și vii în acea plecare tainică și rapidă a Bisericii.” Dumnezeule, mă rog pentru sufletele care vin la acest altar, sufletele care Te-au slujit, Sămânța Evangheliei care a fost semănată înainte și înapoi, înainte și înapoi, înainte și înapoi, de treizeci de ani, deoarece credem că mulți din acei oameni scumpi vor fi acolo în ziua aceea, din cauza acestor eforturi slabe pe care le-am depus ca să aducem Cuvântul la acea Viață hotărâtă mai dinainte.

Dumnezeule, îți mulțumim pentru aceasta și nădăjduim, ca niciunul din cei prezenți acum, nu va lipsi în ziua aceea, acoperit prin Sânge și ancorat în Isus. Îngăduie aceasta, Tată, pentru că ne încredem în El.

Mulți dintre noi, urmează să ne întâlnim din nou aici, duminică dimineața. Dumnezeule, Te rugăm să ne întâlnești și să frângi Pâinea Vieții pentru noi. Ne amintim de fratele Ruddle, de locul lui de acolo sus și de cei care călătoresc cu el... Fii cu băiatul acela scump, Doamne. Mă rog așa pentru că îl văd crescând și îi văd pe acești flăcăi tineri. Îi simt ca și cum sunt Timoteii mei. Tată, Te rog să-l binecuvântezi pe fratele Ruddle în slujba lui. Binecuvântează-l pe fratele Junie Jackson. O, Dumnezeule, ne rugăm ca binecuvântările Tale să fie asupra lui și

asupra fratelui nostru Crase, asupra fratelui Snelling, peste celălalt frate care-și ia locul, și fratele Beeler, și toți frații de aici, Doamne, fratele Neville, și fiecare din noi, Doamne.

Te rugăm să lași ca binecuvântările Tale să zâmbească asupra noastră, fiindcă harul Tău este tot ce avem nevoie ca să mergem înainte, Doamne. Ajută-ne să nu uităm niciodată micuțul comentariu din seara aceasta: femeia aceea micuță stătea acolo, neștiind care va fi sfârșitul, dar Isus a avut nevoie de atenție, iar ea i-a dat-o. Ea l-a spălat picioarele, a făcut ceva ce ceilalți au neglijat să facă, deși au pretins că erau slujitorii Lui. Ei au vrut să-și bată joc de El, dar ea l-a făcut un serviciu, fără să aștepte nicio răsplată; însă a primit una încât nu putea fi dată alta mai mare.

Dumnezeule, fie ca și noi să facem la fel, să presăm drept înainte și să facem slujba lui Dumnezeu, astfel ca în ziua aceea să auzim: „Ai făcut bine, slujitorul meu bun și credincios. Intră în bucuriile Domnului care au fost pregătite pentru tine de la întemeierea lumii.” Dumnezeule, ajută-ne să facem aceasta și să păstrăm părtășia unul cu altul. Și fie ca Duhul Sfânt să fie cu noi, să ne călăuzească, să ne îndrume în tot ce facem, și să ne dea viață lungă, dacă este posibil să vedem venirea Domnului Isus, fiindcă o cerem în Numele Lui. Amin.

Binecuvântată să fie legătura

care leagă inimile noastre în iubirea creștină;

Părtășia în gândire este asemănătoare cu cea de sus.

Când ne despărțim, simțim o durere lăuntrică;

Dar noi încă vom fi uniți în inimă,

Și sperăm să ne-ntâlnim din nou.

Biblia spune că ei au cântat un imn și au mers afară. Dumnezeu să vă binecuvânteze acum până când vă văd din nou duminică dimineața, cu voia Domnului. La revedere, la revedere. Amin.

- Amin -